

**Uniwersytet
SWPS**

PROGRAM I CHARAKTERYSTYKA STUDIÓW

kierunek: **Kulturoznawstwo**

specjalność: **Kultura współczesna**

rok rozpoczęcia cyklu kształcenia: **2021/2022**

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA
EFEKTY UCZENIA SIĘ
PLAN STUDIÓW
PRAKTYKI
PRACA DYPLOMOWA
EGZAMIN DYPLOMOWY
SYLWETKA ABSOLWENTA(-KI)
KARTY PRZEDMIOTÓW

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA:

nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo
nazwa specjalności	Kultura współczesna
poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
profil kształcenia	ogólnoakademicki
tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
forma lub formy studiów	studia stacjonarne
liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów	6 semestrów
liczba ECTS konieczna do ukończenia studiów	180 ECTS
łącznie liczba godzin zajęć w programie studiów (największa dla całego programu, bez praktyk)	1599 godzin
wymiar praktyk naukowych	300 godzin, 12 ECTS
liczba godzin w programie studiów – łącznie (zajęcia i praktyki)	1899 godzin
rok rozpoczęcia cyklu kształcenia	2021/2022

II. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Absolwent(ka) studiów uzyskuje kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Efekty uczenia się odnoszą się w całości do dyscypliny nauki o kulturze i religii (dziedzina nauk humanistycznych).

Symbol efektu	Treść efektu
	Wiedza. Absolwent(ka) w zaawansowanym stopniu zna i rozumie:
KL1_W01	umiejscowienie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego związki z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi;
KL1_W02	podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa;
KL1_W03	teorie kultury oraz inne wybrane teorie XX- i XXI-wiecznej humanistyki oraz właściwy im aparat pojęciowy;
KL1_W04	wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną (tj. sztuki wizualne i performatywne, literaturę, film);
KL1_W05	społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym;
KL1_W06	mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;
KL1_W07	znaczenie wartości demokratycznych oraz istotę szacunku wobec innych;
KL1_W08	podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury, w tym ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego;
KL1_W09	prawne uwarunkowania własności intelektualnej;
KL1_W10	metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla kulturoznawstwa;
KL1_W11	metody analizy i interpretacji praktyk i tekstów kultury;
KL1_W12	etyczne uwarunkowania prowadzenia badań oraz jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników tych badań na potrzeby społeczne bądź komercyjnie.
	Umiejętności. Absolwent(ka) potrafi:
KL1_U01	wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych;
KL1_U02	wyszukiwać, selekcjonować i weryfikować informacje – wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy – oraz analizować je w sposób krytyczny i syntetyczny;
KL1_U03	stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski;
KL1_U04	prawidłowo analizować i interpretować praktyki i teksty kultury;
KL1_U05	przewodzić samodzielne badania kulturowe i społeczne, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem różnych metod i narzędzi, w tym

	badania niezbędne do opracowania diagnoz potrzeb odbiorców kultury;
KL1_U06	w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego;
KL1_U07	porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych ze specjalistami, posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą;
KL1_U08	tworzyć typowe prace naukowe i popularnonaukowe dotyczące szczegółowych zagadnień, wykorzystując przy tym podstawowe ujęcia teoretyczne oraz różne źródła;
KL1_U09	przygotować oraz zaprezentować wystąpienie ustne dotyczące szczegółowych zagadnień;
KL1_U10	brać udział w debatach, przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich;
KL1_U11	pracować w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole, przyjmując w nim różne role;
KL1_U12	samodzielnie planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową, jak i odpowiednio definiować priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania;
KL1_U13	posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;
KL1_U14	posługiwać się językiem angielskim w kontekście akademickim, aktywnie uczestnicząc w anglojęzycznych kursach oraz czytając anglojęzyczną literaturę przedmiotową;
KL1_U15	rozpoznać istotność kształcenia ustawicznego dla rozwoju osobistego i zawodowego.
	Kompetencje społeczne. Absolwent(ka) jest gotów(gotowa) do:
KL1_K01	krytycznej oceny posiadanej i zdobywanej wiedzy oraz praktycznych jej zastosowań;
KL1_K02	uznania roli wiedzy i diagnozy kulturowej w projektowaniu rozwiązań problemów społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;
KL1_K03	przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;
KL1_K04	inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury;
KL1_K05	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale również w sektorze publicznym oraz pozarządowym;
KL1_K06	świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form;
KL1_K07	wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym;
KL1_K08	do rozstrzygania dylematów etycznych związanych z wykonywanym zawodem.

III. PLAN STUDIÓW

Lp	Nazwa przedmiotu	Forma zajęć	Liczba godzin	Liczba punktów ECTS
SEMESTR 1				
I	Wstęp do nauk o kulturze	moduł	60	6
	Wstęp do nauk o kulturze	wykład		
	Wstęp do kultury wizualnej	ćwiczenia		
II	Teorie kultury: przeszłość – teraźniejszość – przyszłość	moduł	75	8
	Społeczne i kulturowe wymiary współczesnego świata	konwersatorium		
	Historie (narracje, media pamięci, polityki pamięci)	ćwiczenia		
	Projektowanie przyszłości: słowo/obraz/dźwięk	warsztaty		
III	Warsztat współczesnego kulturoznawcy I	moduł	45	6
	Krytyczna lektura tekstów akademickich	ćwiczenia		
	Pisanie tekstów naukowych i popularnonaukowych	warsztaty		
IV	Kompetencje akademickie	moduł	30	4
	Podstawy warsztatu badacza	warsztaty		
	Modele pracy zespołowej	warsztaty		
V	Kultura akademicka	e-learning	15	1
VI	Język angielski 1	ćwiczenia	36	3
SEMESTR 2				
I	Przemiany nowych mediów	moduł	30	4
	Telewizja 2.0 i seriale nowej generacji	wykład		
	Usieciowione media cyfrowe	konwersatorium		
II	Kultura wizualna – film	moduł	60	6
	Film i audiowizualność	konwersatorium		
	Film: historie, kierunki, praktyki	ćwiczenia		
III	Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne	moduł	75	8
	Estetyka praktyczna	wykład		
	Sztuka XX i XXI wieku	konwersatorium		
	Krytyka artystyczna	warsztaty		
IV	Kultura literacka	moduł	60	8
	Analiza i interpretacja tekstów kultury	ćwiczenia		
	Literatura piękna XX i XXI wieku	konwersatorium		
V	Wykład monograficzny I*	wykład	30	3
VI	Język angielski 2	ćwiczenia	36	3
SEMESTR 3				
I	Kulturoznawstwo krytyczne I	moduł	60	6
	Teorie krytyczne i postkrytyczne	konwersatorium		

	Humanistyka w działaniu 1	ćwiczenia		
II	Antropologia	moduł	30	4
	Teorie kultury popularnej	wykład		
	Antropologia neoliberalizmu	konwersatorium		
III	Literatura popularna	moduł	60	6
	Literatura popularna	konwersatorium		
	Laboratorium kryminału i thrillera	warsztaty		
IV	Warsztat współczesnego kulturoznawcy II	moduł	45	6
	Analiza i weryfikacja źródeł do badań kultury	ćwiczenia		
	Metody i strategie badawcze	ćwiczenia		
	Opracowanie i prezentacja wyników badań	warsztaty		
V	Warsztat kreatywny 1*	warsztaty	30	3
VI	Fakultet 1*	fakultet	30	3
VII	Język angielski 3	ćwiczenia	36	3
VIII	Wychowanie fizyczne 1***	ćwiczenia	30	0
SEMESTR 4				
I	Kulturoznawstwo krytyczne II	moduł	60	6
	Teorie emancypacyjne i społeczne	konwersatorium		
	Humanistyka w działaniu 2	ćwiczenia		
II	Kontrkultura	moduł	30	4
	Społeczne krajobrazy kontrkultury	konwersatorium		
	Artystyczne krajobrazy kontrkultury	konwersatorium		
III	Kultura wizualna – odsłony	moduł	60	6
	Film i media wobec wyzwań współczesności	ćwiczenia		
	Sztuki wizualne i performatywne wobec wyzwań współczesności	ćwiczenia		
IV	Warsztat współczesnego kulturoznawcy III	moduł	45	7
	Projekt badawczy	konwersatorium		
	Projekt badawczy	warsztaty		
V	Wykład monograficzny II*	wykład	30	3
VI	Język angielski 4**	ćwiczenia	36	3
VII	Wychowanie fizyczne 2***	ćwiczenia	30	0
SEMESTR 5				
I	Sektor kreatywny	moduł	45	4
	Sektor kreatywny	wykład		
	Innowacyjność w sektorze kreatywnym	warsztaty		
	Prawo autorskie i pokrewne	ćwiczenia		
II	Produkcja kulturowa	moduł	45	4
	Organizacja wydarzeń	ćwiczenia		
	Produkcja i postprodukcja	ćwiczenia		
III	Praca projektowa	moduł	45	4
	Metody pracy projektowej	warsztaty		

	Źródła finansowania projektów	warsztaty		
IV	Warsztat współczesnego kulturoznawcy IV	moduł	30	3
	Badania partycypacyjne	wykład		
	Metody badań partycypacyjnych	ćwiczenia		
V	Warsztat kreatywny 2*	warsztaty	30	3
VI	Praktyka badawcza I*	praktyki	150	6
VII	Seminarium licencjackie I*	seminarium dyplomowe	30	6
SEMESTR 6				
I	Kulturoznawstwo jako transdyscyplina	moduł	45	3
	Kultura w działaniu	konwersatorium		
	Wizyty studyjne	ćwiczenia		
II	Kulturoznawstwo zaangażowane*	moduł	45	6
	Zaangażowanie kulturowe i społeczne	konwersatorium		
	Projekt społeczny	warsztaty		
III	Fakultet 2*	fakultet	30	3
IV	Fakultet anglojęzyczny*	konwersatorium	30	3
V	Wykład monograficzny III*	wykład	30	3
VI	Praktyka badawcza II*	praktyki	150	6
VII	Seminarium licencjackie II*	seminarium dyplomowe	30	6
SUMA:			1899	180

* Kursy do wyboru.

** Niezależnie od zaliczenia lektoratów Student jest zobowiązany do zaliczenia testu kompetencyjnego z języka angielskiego na poziomie B2.

IV.PRAKTYKI

Studenci i studentki realizują praktykę badawczą w wymiarze 300 godzin i 12 ECTS. Praktyka może być realizowana w częściach.

Praktyki badawcze mają na celu uzyskanie przez studenta(kę) umiejętności i kompetencji badawczych pod opieką pracownika badawczo-dydaktycznego bądź badawczego. Zadania realizowane przez studenta(kę) są powiązane z pracą badawczą opiekuna. Efekty uczenia się dla praktyk są weryfikowane przed uzyskaniem zaliczenia.

Możliwe jest indywidualne uznanie studentowi(ce) zaliczenia praktyk na podstawie doświadczenia zawodowego, jeśli wykonywana praca realizuje efekty uczenia się określone dla praktyk. Tryb postępowania w takich przypadkach uregulowany jest odrębnie.

V. PRACA DYPLMOWA

Student(ka) przygotowuje pisemną pracę dyplomową (o objętości minimum 25 stron) tematycznie mieszczącą się w obszarze dyscypliny nauki o kulturze i religii, która jest autorskim opracowaniem przeprowadzonych badań, studium przypadku lub zagadnienia na podstawie literatury. Proces przygotowania pracy dyplomowej trwa 2 semestry.

VI. EGZAMIN DYPLOMOWY

Warunkiem ukończenia studiów jest złożenie egzaminu dyplomowego. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i składa się z trzech pytań głównych. Dwa pytania (jedno od promotora(ki) pracy dyplomowej, drugie od recenzenta(ki) pracy dyplomowej) związane są z szeroko ujętą tematyką pracy i mieszczą się w ramach dyscypliny nauki o kulturze i religii. Trzecie pytanie losowane jest przez studenta(kę) podczas egzaminu. Student(ka) losuje dwa pytania z puli pytań ogłoszonej studentom(kom) do końca pierwszego miesiąca ostatniego roku studiów, a następnie z wylosowanych wybiera to, na które będzie odpowiadał(a).

VII. SYLWETKA ABSOLWENTA(-KI)

Absolwent(ka) to osoby posiadające wysokie kompetencje kulturowe zogniskowane na kulturze współczesnej. Legitymuje się wysokimi umiejętnościami badawczymi podpartymi doświadczeniem zdobytym w trakcie praktyk badawczych. Poza wiedzę i umiejętnościami humanistycznymi absolwent(ka) posiada szereg kompetencji oczekiwanych na rynku pracy: jasne przekazywanie myśli, łatwość nawiązywania kontaktów z ludźmi, praca w grupie, analiza informacji i wyciąganie wniosków, rozwiązywanie konfliktów między ludźmi. Student(ka) kończy studia z wiedzą o ekonomicznych, prawnych i gospodarczych uwarunkowaniach sektora kreatywnego, dysponuje umiejętnościami pozwalającymi podjąć zatrudnienie przy produkcji kulturalnej. Jest wrażliwy(-a) i empatyczny(-a), zaangażowany obywatelsko. Potrafi diagnozować rzeczywistość, przewidywać trendy kulturowe i tworzyć efektywne rozwiązania dla świata kultury.

VIII. KARTY PRZEDMIOTÓW

Przedmioty obowiązkowe

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Antropologia		Formy: wykład, konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4
Składowe przedmiotu			
1. Teorie kultury popularnej, wykład, 15h. 2. Antropologia neoliberalizmu, konwersatorium, 15h.			

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten to kolejna część cyklu poświęconego teoriom kultury, do którego wprowadzenie stanowił przedmiot "Wstęp do nauk o kulturze", koncentrująca się w tym przypadku na antropologii. Studentki i studenci poznają w jego trakcie główne teorie kultury popularnej, jej najważniejszych badaczy, a także ich ustalenia i toczące się między nimi spory. Wykład uzupełnia konwersatorium, w ramach którego studenci konfrontują się ze społecznym, politycznym i gospodarczym wymiarem neoliberalizmu. Celem przedmiotu jest wyposażenie słuchaczy i słuchaczki w kompetencje pozwalające analizować społeczne i kulturowe dylematy oraz wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym, wykorzystując przy tym zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych i społecznych procesów zmieniającej się rzeczywistości.

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W02	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym terminologię z zakresu teorii kultury popularnej;	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym teorie kultury popularnej;	Metoda 1
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane zjawiska kulturowe XXI wieku związane z przemianami gospodarczymi od skandynawskiego państwa opiekuńczego po globalną dominację ideologii neoliberalnej;	Metoda 2
KL1_W05	Student/ka zna i rozumie społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym w kontekście funkcjonowania w neoliberalnej gospodarce;	Metoda 2
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną z zakresu antropologii neoliberalizmu do szczegółowego opisu i analizy wybranych jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych;	Metoda 2
KL1_K08	Student/ka jest gotowa/gotowy do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z zawodem antropolożki/ga.	Metoda 2

Treści programowe

1. Teorie kultury popularnej

Opis:

Wykład będzie stanowić wprowadzenie w podstawy teoretycznych ramifikacji zjawisk kultury popularnej – począwszy od prac z kręgu Szkoły Frankfurckiej, po nowsze zjawiska w kulturoznawstwie. Teorie zostaną użyte do badania studiów przypadków, tak więc wykład nie tylko podniesie badawcze kompetencje studentów, ale też ułatwi im wybór szczególnie dla nich interesującego obszaru badań popkultury.

2. Antropologia neoliberalizmu

Opis:

W ramach kursu osoby studiujące konfrontują się ze społecznym, politycznym i gospodarczym wymiarem neoliberalizmu. Przyglądając się problematyce neoliberalizmu w kontekście przemian społeczno-kulturowych poznają również współcześnie rozwijającą się subdyscyplinę antropologii neoliberalizmu. Osoby studiujące poznają wybrane różne konteksty tematyczne i konkretne przykłady praktyk neoliberalnych i ich społeczno-polityczno-gospodarczych konsekwencji.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt grupowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Język angielski 1 / 2 / 3 / 4	Formy: ćwiczenia e-learning	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: angielski

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy / drugi / trzeci / czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 36 / 36 / 36 / 36	Liczba punktów ECTS: 3 / 3 / 3 / 3
--------------------------------------	---	---	---

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Od pierwszego semestru studenci uczą się języka angielskiego w ramach obowiązkowych lektoratów, organizowanych i prowadzonych przez uczelniane Centrum Językowe. Celem czterosemestralnego cyklu jest osiągnięcie przez studenta znajomości języka angielskiego na poziomie B2. Na trzecim roku student zna język na poziomie umożliwiającym mu uczestnictwo w anglojęzycznych zajęciach fakultatywnych oraz udział w międzynarodowej wymianie (np. w ramach programu Erasmus+). Poziom biegłości językowej B2 jest określony przez Radę Europy jako poziom samodzielności zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego. Oznacza, to, iż osoba posługująca się językiem na tym poziomie, rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy techniczne z zakresu jej specjalności. Potrafi porozumiewać się na tyle płynnie i spontanicznie, by prowadzić normalną rozmowę z rodzimym użytkownikiem danego języka, nie powodując przy tym napięcia u którejkolwiek ze stron. Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne w szerokim zakresie tematów, a także wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań. Studenci, którzy osiągnęli poziom B2 przed czwartym semestrem studiów, mogą realizować kursy specjalistyczne (biznesowe) pozwalające osiągnąć poziom B2+.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_U13	Student/ka potrafi posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2, uwzględniając zarówno bierną stronę znajomości języka: słuchanie, czytanie, jak i czynną: mówienie, pisanie. Student/ka operuje słownictwem, które pozwala mu/jej się komunikować swobodnie na poziomie B2;	Metoda 1 Metoda 2 Metoda 3 Metoda 4
KL1_U11	Student(ka) potrafi komunikować się z anglojęzycznymi osobami i grupami należącymi do różnych kultur.	Metoda 1 Metoda 2 Metoda 3 Metoda 4

Treści programowe

Opis:

Uzyskanie zakładanych efektów uczenia się następuje w dwojaki sposób, poprzez naukę face-to-face oraz realizację komponentu online. Zarówno podczas zajęć stacjonarnych jak i w e-learningu studenci ćwiczą wszystkie umiejętności językowe, z naciskiem na rozwój umiejętności komunikacyjnych niezbędnych do uzyskania efektów kształcenia dla danego poziomu. Zajęcia są dostosowane do wyjściowego poziomu znajomości języka przez studentów.

Lektoraty prowadzone są w oparciu o podręczniki Speakout 2nd Edition wraz z komponentami MyEnglishLab, zgodnymi z realizowanym poziomem. Podręczniki i towarzyszące im metody kształcenia są wysoko oceniane przez polskich i zagranicznych ekspertów.

Każdy z lektoratów przewiduje dwa testy: w połowie semestru i na zakończenie kursu. Z końcem czwartego semestru student przystępuje do egzaminu weryfikującego znajomość języka angielskiego na poziomie B2.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Realizacja zadań w trakcie zajęć i na platformie e-learningowej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 6 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 10
Metoda 2	Test MID-TERM	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 18 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 3	Test końcowy	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 36 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
Metoda 4	Egzamin (B2)	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 60 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kompetencje akademickie		Formy: warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmiotu

1. Podstawy warsztatu badacza, warsztaty, 15h.
2. Modele pracy zespołowej, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Celem tego przedmiotu jest nauczenie studentów efektywnego sposobu pozyskiwania, porządkowania i generowania wiedzy w sposób zgodny z akademickimi standardami. Poznają sposoby myślenia, wnioskowania i argumentacji, które leżą u podstaw *desk researchu*. Przedmiot wyposaża także studentów w umiejętności i narzędzia, które pozwolą im pracować zespołowo. Oba kursy silnie korespondują z przedmiotem "Warsztat współczesnego kulturoznawcy I", który wyposaża słuchaczy w umiejętność krytycznej analizy tekstu.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W10	Student(ka) zna metodę <i>desk research</i> jako badanie niereaktywne służące do pozyskiwania i analizy danych wtórnych - wykorzystywane w kulturoznawstwie i innych dziedzinach;	Metoda 3
KL1_U02	Student(ka) potrafi wyszukiwać informacje z różnych źródeł, jak również je selekcjonować i weryfikować pod kątem przydatności do problemu analizowanego metodą <i>desk research</i> ;	Metoda 3
KL1_U07	Student(ka) potrafi korzystać z narzędzi informatycznych wspomagających pracę zespołową;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_U11	Student(ka) potrafi współpracować w interdyscyplinarnym, także wielokulturowym zespole i rozróżnia odmienne role jego uczestników w procesie prac nad badaniem <i>desk research</i> ;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_U12	Student(ka) potrafi planować i organizować pracę własną, jak i zespołu projektu badawczego w procesie analizy <i>desk research</i> ;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K01	Student(ka) jest gotów(a) do praktycznego stosowania poznanej metody <i>desk research</i> ;	Metoda 3
KL1_K08	Student(ka) jest gotów(a) do etycznej oceny sytuacji badawczej, z którą może się zmierzyć przy stosowaniu <i>desk research</i> ;	Metoda 3

Treści programowe

1. Podstawy warsztatu badacza

Opis:

Celem zajęć jest przygotowanie studentów do analizy i interpretacji danych wtórnych (*desk research*),

która jest jedną z najbardziej popularnych metod badawczych polegającą na kompilacji, analizowaniu oraz przetwarzaniu danych i informacji pochodzących z istniejących źródeł, a następnie formułowaniu na ich podstawie wniosków dotyczących badanego problemu. Badania wtórne, czyli *desk research*, wykorzystują badania pierwotne jako źródło danych analizy, nie mają określonego czasu trwania lub fazy realizacji, a pozyskiwanie oraz eksploracja danych trwa najczęściej przez cały okres realizowania projektu badawczego. Powodem tego jest ciągle uzupełnianie dokumentów oraz zestawianie ich z pozyskanymi materiałami podczas wszystkich etapów badania. Zwrócona zostanie także uwaga na analizę wtórną danych jakościowych - podejmowaną w celu ponownego opisu i wyjaśnienia danych uzyskanych w trakcie zrealizowanego wcześniej badania, np. w celu weryfikacji poprzednich wniosków przez niezależny zespół badawczy.

2. Modele pracy zespołowej

Opis:

Kurs ma na celu wyjaśnienie znaczenia współpracy w pracy zespołowej. Studenci uczą się metod pracy zespołowej poprzez praktyczne treningi z wykorzystaniem gier, ćwiczeń i symulacji. Zajęcia przygotowują studentów do efektywnego uczestnictwa we współpracy w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Aktywność podczas zajęć	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 2	Zadania projektowe	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 3	Zadania projektowe	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach - dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność w przypadku każdego kursu;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów oznacza 2 (niedostateczny), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kontrkultura		Formy: konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmiotu

1. Społeczne krajobrazy kontrkultury, konwersatorium, 15h.
2. Artystyczne krajobrazy kontrkultury, konwersatorium, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten ma charakter interdyscyplinarny. Łączy antropologię z naukami o sztuce. W jego trakcie studenci i studentki zapoznają się ze zjawiskami kontrkultury, jej teoriami i metodami badania. Uczą się analizować je zarówno w kontekście przemian i oddziaływań społecznych, jak artystycznej ekspresji. Studentki i studenci zapoznają się z klasycznymi przykładami tekstów kultury, produkcją artystyczną kontrkultury, jej źródłami, a także dziedzictwem.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie najważniejsze fakty z historii kultury oraz praktyk artystycznych XX i XXI wieku związane z ruchami kontrkulturowymi;	Metoda 1
KL1_W11	Student/ka zna i rozumie metody interpretowania współczesnych tekstów kultury ze szczególnym uwzględnieniem kultury popularnej;	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy wybranych studiów przypadku z obszaru życia społecznego;	Metoda 2
KL1_U04	Student/ka potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy wybranych zjawisk kontrkulturowych i tekstów kultury ze szczególnym uwzględnieniem kultury popularnej;	Metoda 2

KL1_K06	Student/ka jest gotów do krytycznego i aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym ze świadomością roli kontrkultury dla zachodzących w nim przemian.	Metoda 2
---------	--	----------

Treści programowe

1. Społeczne krajobrazy kontrkultury

Opis: Konwersatorium pozwala zapoznać studentów z najważniejszymi wydarzeniami dokonującymi się w latach 60. i pierwszej połowie następnego dekadę XX wieku w obszarach polityki, życia społecznego, obyczajowości, duchowości, które - jeśli spojrzeć na nie w kategoriach "długiego trwania" - wywarły i wciąż wywierają wpływ na współczesność ("wojny kultur" niech będą jednym z przykładów tego oddziaływania). Zarazem gruntowny postulat przemodelowania kultury Zachodu w latach 60. XX wieku może być widziany jako "antropologia w praktyce" - gdy starano się na samych siebie spojrzeć oczami Innego lub przynajmniej zakwestionować główne paradygmaty kulturowe.

2. Artystyczne krajobrazy kontrkultury

Opis: Prawdopodobnie nie było tak szalonej dekady, która dałaby artystów równie przełomowych i niepokornych w różnych obszarach sztuki: muzyki (The Beatles; J. Coltrane, B. Dylan); literatury (W. Burroughs, T. Bernhard, K. Kesey), sztuk wizualnych (J. Beuys), teatru (J. Grotowski) itd. Zjawiska te promieniują na współczesną sztukę i ich znajomość jest niezbędną do rozumienia tych zjawisk, których świadkami jesteśmy współcześnie. Poszerze horyzonów i kontekstów o zjawiska z obszaru estetyki kontrkulturowej jest zadaniem tego kursu.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Regularny i aktywny udział w zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt badawczy	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną ocenę końcową.

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)
81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)
71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)
61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)
poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura akademicka		Formy: e-learning	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 15	Liczba punktów ECTS: 1

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot zapoznaje z podstawowymi mechanizmami działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury, ekonomicznymi i prawnymi aspektami działania sektora kreatywnego, a także prawnymi uwarunkowaniami własności intelektualnej. Studenci uczą się świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka ma podstawową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu uczelni wyższych	Metoda 1
KL1_W09	Student/ka zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu prawa autorskiego, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzegania standardów akademickich	Metoda 1
KL1_U15	Student/ka potrafi rozpoznać istotność kształcenia wyższego dla rozwoju osobistego i zawodowego.	Metoda 1
KL1_K08	Student/ka jest gotowy/a do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z odpowiedzialnością za rzetelność przekazywanej wiedzy i rozumie wagę poszanowania własności intelektualnej.	Metoda 1

Treści programowe

Opis:

W trakcie wykładu mającego postać e-learningu studenci i studentki mają okazję zapoznać się ze specyfiką uczelni wyższych, w tym zwłaszcza Uniwersytetu SWPS (strukturą organizacyjną, hierarchią naukową [stopnie i tytuły] oraz instytucjonalną [funkcje i stanowiska], regulacjami prawnymi [statut uczelni, Regulamin studiów, Zasady studiowania, Regulamin praktyk itd.], działalnością uczelnianych biur [Centrum Spraw Studenckich, Biuro Karier, Centrum Pomocy i Aktywności]), dowiedzieć się o prawach i obowiązkach studenckich oraz o odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni lub za czyn uchybiający godności studenta, jak i przestudiować prawne regulacje z zakresu ochrony własności intelektualnej. Kolejne lekcje zaznajomią studentów i studentki z akademicką etykietą, z możliwościami, jakie daje działanie w samorządzie studenckim czy zrzeszanie się w studenckich organizacjach, a także ze stypendiami i nagrodami, jakie można otrzymać nie tylko za osiągnięcia naukowe, ale również społeczne czy sportowe.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin - test jednokrotnego wyboru	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- realizacja każdej z wirtualnych lekcji;
- zdobycie minimalnej liczby punktów z egzaminu.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura literacka		Formy: ćwiczenia konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia		Język wykładowy: polski

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 8
--------------------------------------	--------------------------	---	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Analiza i interpretacja tekstów kultury, ćwiczenia, 30h.
2. Literatura piękna XX i XXI wieku, konwersatorium, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot koncentruje się na ważnym segmencie kultury artystycznej, jaką jest kultura literacka. Studenci poznają historię literatury XX i XXI wieku, główne prądy, tendencje, szkoły, gatunki, twórców i twórczynie, a także główne pojęcia, teorie, szkoły badawcze literaturoznawstwa. Uczą się różnych sposobów analizy i interpretacji tekstów literackich, a zarazem innych tekstów kultury, gdyż analiza i interpretacja zalicza się do ważnych metod badawczych współczesnego kulturoznawstwa. Tym samym przedmiot prezentując wymiary współczesnej sztuki koresponduje z przedmiotami "Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne" oraz "Kultura wizualna - film", ale też stanowi uzupełnienie metodologiczne, poszerzając metody jakościowe kształcone w ramach "Warsztatu współczesnego kulturoznawcy II i III" właśnie o analizę i interpretację. Swoją kontynuację będzie miał w kolejnym semestrze w ramach przedmiotu "Literatura popularna".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka posiada zaawansowaną wiedzę z historii kultury XX i XXI wieku, w tym wiedzę o procesie rozwoju literatury;	Metoda 1
KL1_W11	Student/ka zna i rozumie metody analizy i interpretacji tekstów kultury oraz umie posłużyć się kontekstem jako narzędziem interpretacyjnym;	Metoda 2
KL1_U03	Student/ka posiada umiejętność stawiania tez interpretacyjnych oraz merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem poglądów innych autorów, polemizowania z ich stanowiskiem, oraz formułowania własnych wniosków;	Metoda 2
KL1_U04	Student/ka po ukończeniu kursu potrafi prawidłowo interpretować teksty kultury, w tym zwłaszcza utwory literackie;	Metoda 2
KL1_U08	Student/ka po ukończeniu kursu posiada umiejętność napisania eseju będącego interpretacją tekstu kultury z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł;	Metoda 2

KL1_K06	Student/ka jest gotów/a do świadomego i krytycznego partycypacji we współczesnej kulturze literackiej.	Metoda 1
---------	--	----------

Treści programowe

1. Analiza i interpretacja tekstów kultury

Opis:

Celem kursu jest poszerzenie kompetencji interpretacyjnych studentów i studentek o wymiar akademicki, a także ukazanie kulturoznawczej specyfiki tej metody badawczej. Słuchacze zapoznają się z klasyczną i współczesną literaturą poświęconą historii i teoriom interpretacji, ze sporami humanistów dotyczącymi interpretacyjnych praw twórcy, odbiorcy jak i samego tekstu kultury. Znając stanowiska stron sporu starają się wypracować własne i nauczyć się je merytorycznie uargumentować. Mierzą się przy tym z pytaniami: czy istnieją granice interpretacji, a jeśli tak, to gdzie się znajdują i kto je wyznacza? czym jest nadrozumienie i nadinterpretacja? czy można dokonać oceny interpretacji, a jeżeli tak, to jakimi kryteriami należy się posłużyć? W trakcie zajęć studenci i studentki poznają przykłady interpretacji nie tylko różnych utworów literackich (w tym wierszy, opowiadań, powieści), ale też innych tekstów kultury (sztuki wizualne, film, zwyczaje).

2. Literatura piękna XX i XXI wieku

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek ze twórczością literacką XX i XXI wieku. Ambicją kursu nie jest jednak wyczerpujące przedstawienie historii literatury pięknej aktualnego i poprzedniego stulecia, lecz przede wszystkim ukazanie niezwyklej różnorodności dzieł literackich powstałych od czasów modernizmu do dzisiaj, prześledzenie najważniejszych zmian w poetyce, skonfrontowanie tych zmian z transformacjami kultury i tym samym dostrzeżenie synergii kultury literackiej ze społecznymi, politycznymi, gospodarczymi zmianami, jakie zachodziły na przestrzeni ostatnich stu lat. Zadaniem kursu jest również poszerzenie kompetencji interpretacyjnych nabywanych w trakcie kursu "Analiza i interpretacja tekstów kultury".

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Esej zaliczeniowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 31 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
Metoda 2	Aktywność na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 40

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach i konwersatorium. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwiona nieobecność na każdym z kursów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)
 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)
 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)
 51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)
 poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura wizualna – film		Formy: ćwiczenia konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Film i audiowizualność, konwersatorium, 30h.
2. Film: historie, kierunki, praktyki, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi rozwinięcie wątków podjętych w ramach kursu "Wstęp do kultury wizualnej", koncentrując się na filmie i audiowizualności. Studenci poznają historię filmu, główne prądy, tendencje, szkoły, gatunki, twórców i twórczynie, a także główne pojęcia, teorie, szkoły badawcze filmoznawstwa. Przedmiot prezentując wymiary współczesnej sztuki koresponduje z przedmiotami "Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne" oraz "Kultura literacka". Zdobyte kompetencje odegrają istotną rolę w ramach przedmiotu "Kultura wizualna – odslony".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
-------------------------------------	---------------------------------	---------------------------------

KLT1_W02	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawową terminologię z zakresu języka filmu i wiedzy o filmie.	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_W03	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie wybrane teorie filmowe i właściwy im aparat pojęciowy.	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_W04	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie wybrane fakty z historii filmu XX i XXI wieku.	Metoda 2 Metoda 3
KLT1_W11	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie metody analizy i interpretacji filmów i przekazów audiowizualnych.	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_U04	Absolwent/ka potrafi prawidłowo analizować i interpretować filmy i praktyki filmowe.	Metoda 2 Metoda 3
KLT1_K06	Absolwent/ka jest gotów/gotowa do świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu filmowym z wykorzystaniem różnych kanałów i mediów.	Metoda 3

Treści programowe

1. Film i audiowizualność

Opis:

Podczas kursu omówiona zostanie problematyka (wzajemnych związków) filmu i audiowizualności. W pierwszej części zajęć osoba prowadząca omówi zatem wybrane zagadnienia związane z językiem filmu i rozumieniem przekazów audiowizualnych. W drugiej części zajęć osoba prowadząca położy zaś szczególny nacisk na kwestię relacji przekazów audiowizualnych z rzeczywistością zewnętrzną (w tym na problematykę ideologii dominującej i perswazji), ujawniając przy tym niemożność odczytywania twórczości audiowizualnej w oderwaniu od szeregu towarzyszących jej – umiejscowionych poza tekstem – fenomenów. Podczas spotkań omówione zostaną kolejne zagadnienia (ważne z perspektywy tematyki przedmiotu), które staną się przyczynkiem do dyskusji na temat tego, w jaki sposób szeroko rozumiana kultura audiowizualna wpływa m.in. na kształt postrzegania świata i otaczającej nas codzienności. W związku z powyższym omawiane podczas zajęć obszary tematyczne mają za zadanie „uwolnić” teksty kultury audiowizualnej od stricte artystycznego wartościowania, na rzecz umiejętności rozpatrywania go przede wszystkim na tle znajdujących się „poza ekranem” zjawisk kultury.

2. Film: historie, kierunki, praktyki

Opis:

Zasadniczym celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek z wybranymi kierunkami historią kina, dziedzictwa filmowego i kultury filmowej (zarówno w kontekście Polski, Europy, jak i całego świata). W czasie kolejnych zajęć studenci i studentki uczestniczyć będą w dyskusjach dotyczących poszczególnych zjawisk filmowych, również współczesnych, które z biegiem lat wywarły istotny wpływ na kształt kinematografii. Warto przy tym podkreślić, że razem z osobą prowadzącą uczestnicy i uczestniczki zajęć rozmawiać będą nie tylko na temat historycznych kontekstów omawianych nurtów filmowych, ale też zastanowią się nad ich „obecnością” we współczesnym kinie. Zajęciom towarzyszyć będzie również lektura tekstów (np. manifestów twórczych), a także fragmentów filmowych.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 18 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 2	Sprawdzian	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 18 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 3	Aktywność na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatorium. Dopuszczalna dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalna dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura wizualna – odsłony		Formy: ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Film i media wobec wyzwań współczesności, ćwiczenia, 30h.
2. Sztuki wizualne i performatywne wobec wyzwań współczesności, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten stanowi kontynuację i uszczegółowienie wcześniejszych przedmiotów poświęconych problematyce kultury wizualnej, a także wykracza poza subdyscyplinę poszukując związków z innymi obszarami badań i społecznych aktywności. Koncentruje się na relacjach filmu i mediów wizualnych oraz sztuk wizualnych i performatywnych wobec społecznych, politycznych i gospodarczych wyzwań świata współczesnego. Studenci i studentki skupiają się na analizie poszczególnych przykładów reagowania i oddziaływania przejawów kultury wizualnej na świat zewnętrzny, poznają różne formy artystycznego zaangażowania, a także prowadzenia krytycznego namysłu nad współczesnością poprzez wizualne i performatywne formy artystyczne. Studentki i studenci zapoznają się z teoretycznymi podstawami takich działań, a także tekstami krytycznymi, które je opisują i analizują.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W05	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie rolę przekazów audiowizualnych i sztuki w analizie i rozwiązywaniu wyzwań społecznych i kulturowych dylematów współczesności;	Metoda 3 Metoda 4
KL1_U01	Student/ka rozumie i potrafi opisywać zjawiska i procesy społeczno-kulturowe, odwołując się do narzędzi teoretycznych i krytycznych rozwiniętych w obszarze analizy przekazów audiowizualnych i filmu;	Metoda 3 Metoda 4
KL1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować i dokonywać analizy istotnych zjawisk społecznych przy wykorzystaniu odniesień do przekazów audiowizualnych i artystycznych oraz narzędzi ich krytycznej recepcji;	Metoda 3 Metoda 4
KL1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązanie wybranych problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki wykluczenia i widzialności;	Metoda 3
KL1_U09	Student/ka potrafi przygotować oraz zaprezentować wystąpienie ustne dotyczące problemu społeczno-kulturowego uwzględniające narzędzia krytycznej analizy przekazów audiowizualnych;	Metoda 3
KL1_U10	Student/ka potrafi brać udział w debatach poświęconych wybranym problemom kultury wizualnej, przedstawiać i	Metoda 4

	oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich;	
KL1_K02	Student/ka jest gotowa/y do uwzględniania w rozwiązywaniu problemów społecznych narzędzi krytycznych i analitycznych wypracowanych w obszarze diagnozy kulturowej dotyczącej przekazów audiowizualnych i sztuki;	Metoda 3
KL1_K07	Student/ka jest gotowa/y do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy, m.in. przez akcentowanie roli przekazów audiowizualnych i sztuki w kształtowaniu rzeczywistości społecznej.	Metoda 3 Metoda 4

Treści programowe

1. Film i media wobec wyzwań współczesności

Opis:

Podczas kursu omówiona zostanie problematyka filmu i mediów rozumianych jako ważne komunikaty podejmujące refleksję na temat szczególnie istotnych wyzwań otaczającej nas wszystkich współczesności. W czasie kolejnych spotkań poruszane zatem zostaną wątki dotyczące m.in. charakterystyki kina narodowego, transnarodowego i postnarodowego, globalizacji, rasy, medialnych obrazów diaspory i mniejszości etnicznych czy filmów i przekazów medialnych zaangażowanych społecznie. W trakcie zajęć szczególny nacisk położony zostanie na analizę wybranych zjawisk audiowizualnych, nurtów filmowych, filmów czy praktyk medialnych (etc.), u których podstaw odnaleźć można założenie, że kino i współczesne media nieustająco powinny przyczyniać się do zmiany (społecznej), poszerzając medialny obraz świata o obszary najczęściej do tej pory w nim nieobecne.

2. Sztuki wizualne i performatywne wobec wyzwań współczesności

Opis:

Bazując na wiedzy z zajęć poświęconych wprowadzeniu do kultury wizualnej oraz sztuki XX i XXI wieku studenci i studentki tym razem analizują wybrane dzieła sztuki (przygotowując każdorazowo bazę materiałów pomocniczych, źródeł, wywiadów, etc.) w kontekście wyzwań, które podejmują i sposobów interweniowania w rzeczywistość społeczno-polityczną. Zasadnicze pytania dotyczą motywacji oraz wyniku tego rodzaju interwencji, jaka jest ich skuteczność i jakimi narzędziami je interpretować, jak powinien wyglądać język krytyki, co mówią nam one o rzeczywistości a co o sztuce. Wreszcie, jakie nowe kryteria estetyczne i krytyczne towarzyszą tego rodzaju praktykom.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	prezentacja	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: • maksymalna liczba punktów do zdobycia:
Metoda 2	praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: • maksymalna liczba punktów do zdobycia:

Metoda 3	projekt	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 18 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 4	aktywność podczas zajęć	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 8 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 15

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności na każdym ćwiczeniu
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne		Formy: wykład konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 75	Liczba punktów ECTS: 8
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Estetyka praktyczna, wykład, 15h. 2. Sztuka XX i XXI wieku, konwersatorium, 30h. 3. Krytyka artystyczna, warsztaty, 30h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi rozwinięcie wątków podjętych w ramach kursu "Wstęp do kultury wizualnej", koncentrując się na sztukach wizualnych i performatywnych. Studenci i studentki poznają teorie estetyczne XX i XXI wieku oraz główne zjawiska sztuki XX i XXI wieku, Poznają kluczowe prądy, tendencje, media, zjawiska a także twórców i twórczynie. Zapoznają się z zasadami krytycznego pisania o sztuce, a także z najważniejszymi mediami, gatunkami i formami, w których taką krytykę się uprawia. Uczą się pisać zarówno krótkie, jak i dłuższe teksty krytyczne. Przedmiot prezentując wymiary współczesnej sztuki koresponduje z przedmiotami "Kultura wizualna - film" oraz "Kultura literacka". Zdobyte kompetencje odegrają istotną rolę w ramach przedmiotu "Kultura wizualna – odsłony".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KLTI_W01	Student/ka zna i rozumie rolę, jaką odgrywa kulturoznawcza refleksja nad sztuką, a także filozofia i teoria sztuki w refleksji dotyczącej estetycznego wymiaru otaczającego świata;	Metoda 2
KLTI_W03	Student/ka zna i rozumie teorie kultury związane z wizualnością i sztuką oraz inne wybrane teorie XX- i XXI-wiecznej humanistyki, które mogą być wykorzystane do analizy zjawisk artystycznych oraz właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 1
KLTI_W04	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej historii sztuki, zjawiska XX i XXI-wiecznej sztuki i estetyki, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną (tj. sztuki wizualne i performatywne);	Metoda 1 Metoda 4
KLTI_W08	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji sztuki;	Metoda 1 Metoda 4
KLTI_W11	Student/ka zna metody analizy i interpretacji dzieł sztuki współczesnej i praktyk i tekstów kultury i umie się nimi posługiwać;	Metoda 1 Metoda 3
KLTI_K01	Student/ka jest gotowa do krytycznej oceny posiadanej i zdobywanej wiedzy z zakresu sztuki współczesnej i estetyki oraz praktycznych jej zastosowań podczas obcowania ze sztuką współczesną;	Metoda 4
KLTI_K06	Student/ka jest gotowa do świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym ze szczególnym uwzględnieniem kultury artystycznej, z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form;	Metoda 1 Metoda 3

KLTL_K07	Student/ka jest gotowa do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa artystycznego i rozwój sztuki zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym;	Metoda 3
KLTL_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, selekcjonować i weryfikować informacje dotyczące sztuki współczesnej jej praktyk i dzieł - wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy -- oraz analizować je w sposób krytyczny i syntetyczny;	Metoda 4
KLTL_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski w zakresie krytyki artystycznej	Metoda 2
KLTL_U04	Student/ka potrafi prawidłowo analizować i interpretować praktyki i wytwory sztuki współczesnej.	Metoda 4

Treści programowe

1. Estetyka praktyczna

Opis:

Wykład wprowadza w skomplikowaną historię terminu „estetyka”. Dowodzi, że narzucenie sztywnej i bezzczasowej definicji jest niemożliwe, co prowadzi do niezwykle twórczego namysłu pomiędzy rozumieniem estetyki jako dyscypliny zajmująca się sztuką, a metadyscypliną obejmującą takie zagadnienia jak piękno, wzniosłość, wizualność, estetyzacja życia codziennego, zmysły itp. W trakcie wykładów studentki i studenci śledzą tę wielopłaszczyznową drogę, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnej kondycji estetyki i jej praktycznego wymiaru. Cele zajęć: uczulić studentów na estetyczny wymiar otaczającej rzeczywistości; wypracować umiejętność krytycznej oceny kondycji współczesnego świata z wykorzystaniem różnych teorii estetycznych.

2. Sztuka XX i XXI wieku

Opis:

Celem zajęć jest nie tyle przekazanie usystematyzowanej wiedzy z zakresu historii sztuki najnowszej, ale przedstawienie sztuki XX i XXI wieku poprzez konstelację zagadnień najistotniejszych dla rozumienia zachodzących w niej zjawisk, jej rozwoju i rozwoju tzw. świata sztuki. Uwaga skupia się na problemach, które okazały się istotne dla sztuki XX i XXI wieku. Studentki i studenci poznają rozmaite style, gatunki, zjawiska, prądy takie jak malarstwo, fotografię, komiks, sztukę video, net art., rzeźbę, pomnik, instalację, sztuka dźwięku, bio-art, land-art, happening, performance, etc. jednak nie w perspektywie historycznej, ale w perspektywie kulturoznawczej, ze szczególnym uwzględnieniem studiów nad kulturą wizualną. Otrzymują narzędzia niezbędne do intelektualnego i emocjonalnego rozwoju oraz kształtowania wrażliwości krytycznej i estetycznej, świadomego uczestnictwa w kulturze artystycznej, a także refleksyjnego podejścia do zjawisk zachodzących w świecie sztuki.

3. Krytyka artystyczna

Opis:

Krytyka artystyczna jest czynnikiem niezbędnym dla rozwoju życia artystycznego w jego rozmaitych formach: w praktyce kuratorskiej i artystycznej dobre umiejętności pisarskie muszą towarzyszyć krytycznemu nastawieniu wobec rzeczywistości. Na zajęcia złożą się: 1) spotkania, w ramach których studenci i studentki poznają znaczące periodyki (a także blogi, audycje radiowe i telewizyjne) poświęcone krytyce artystycznej, analizują teksty krytyczne, poznają różne style i poetyki pisania o sztuce, poznają światowej sławy, „kultowe”, postaci krytyki artystycznej, śledzą polemiki dotyczące roli krytyki artystycznej, prowadzą dyskusje panelowe o wybranych działaniach artystycznych czy kuratorskich. 2) 15h praca studentek i studentów, w ramach której prowadzą rozmowy, piszą recenzje i omówienia, przygotowują dyskusje panelowe. Kurs poświęcony jest również pisaniu krótkich,

krytycznych recenzji artystycznych.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Egzamin pisemny	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 3	Kronika aktywności kulturalnej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 6 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 10
Metoda 4	Praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność na wykładzie i 2 na ćwiczeniach;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu:

Kulturoznawstwo jako transdyscyplina

Formy:

konwersatorium
ćwiczenia

Obligatoryjność:

obowiązkowy

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia		Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna				
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 3	
Składowe przedmiotu				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kultura w działaniu, konwersatorium, 30h. 2. Wizyty studyjne, ćwiczenia, 15h. 				

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi dopełnienie cyklu poświęconego tożsamości dyscypliny. Zgromadzone dotąd wiadomości na temat historii badań kulturowych, teorii i metod zyskują tu perspektywę interdyscyplinarną. Studentki i studenci uczą wykorzystywać metody i treści przynależne do różnych dyscyplin do realizacji własnych projektów. Komponentem przedmiotu są wizyty studyjne, w trakcie których studenci i studentki przekonują się jak praktycy w swojej działalności łączą kompetencje kulturoznawcze ze światem pozaakademickim. Uczą się dzięki temu w jaki sposób narzędzia te mogą być wykorzystywane do praktyki we współczesnym polu kulturowym w całej jego złożoności, heterogeniczności i bogactwie.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie transdyscyplinarny wymiar kulturoznawstwa.	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie teorie kultury oraz inne wybrane teorie XX- i XXI-wiecznej humanistyki oraz właściwy im aparat pojęciowy, które można wykorzystać do działań w polu kultury współczesnej;	Metoda 1
KL1_W08	Student/ka zna i rozumie podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury;	Metoda 2
KL1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego w ramach działalności w polu kultury;	Metoda 2
KL1_U07	Student/ka potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych ze specjalistami,	Metoda 2

	posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą w ramach realizowania wizyt studyjnych;	
KL1_K07	Student/ka jest gotowa/y do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym na podstawie wiedzy teoretycznej i obserwacji funkcjonowania instytucji kulturalnych;	Metoda 1
KL1_K08	Student/ka jest gotowa/y do rozstrzygania dylematów etycznych związanych z wykonywanym zawodem w oparciu o obserwację funkcjonowania sektora kultury i sektora kreatywnego poprzez wizyty studyjne.	Metoda 2

Treści programowe	
1. Kultura w działaniu	
Opis:	Podczas wykładu studenci i studentki wspólnie z prowadzącą/yw wypracowują najbardziej aktualną koncepcję tożsamości dyscypliny: sytuują kulturoznawstwo wobec innych dyscyplin i praktyk pozaakademickich o ambicjach analitycznych i badawczych. Zgromadzone dotąd wiadomości na temat historii badań kulturowych, teorii i metod zyskują tu perspektywę interdyscyplinarną, a dyskusja przybiera formę meta-dyskusji. Studentki i studenci uczą się wykorzystywać metody i treści przynależne do różnych dyscyplin do realizacji własnych projektów badawczych o możliwie najbardziej transdyscyplinowym charakterze. Poszukują potencjalnych współpracowników (zarówno jednostkowych, jak instytucjonalnych czy zespołowych).
2. Wizyty studyjne	
Opis:	Podczas wizyt studyjnych w rozmaitych instytucjach kultury i sztuki współczesnej studenci i studentki obcują z realnie transdyscyplinarnym charakterem translacji badań kulturowych na liczne praktyki w polu kultury współczesnej. Odwiedzają w tym celu zarówno duże, umocowane i posiadające długą historię instytucje publiczne, jak NGOsy, strat-upy, niepubliczne instytucje artystyczne, poznają rozmaite metody pracy i działania, które roszczą sobie pretensje do pracy badawczej w polu kultury współczesnej.

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
Metoda 2	Projekt badawczy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 31

		<ul style="list-style-type: none"> maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
--	--	---

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach i jedna na warsztatach;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kulturoznawstwo krytyczne I		Formy: konwersatorium ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

- Teorie krytyczne i postkrytyczne, konwersatorium, 30h.
- Humanistyka w działaniu 1, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten to pierwsza część cyklu poświęconego krytycznym teoriom kultury, do którego wprowadzenie stanowił przedmiot "Wstęp do nauk o kulturze". Uwaga skupia się tu na krytycznych i postkrytycznych teoriach i postawach badawczych we współczesnych studiach kulturowych. Studentki i studenci zapoznają się z klasycznymi przykładami teorii krytycznych i ich ewolucji w XX i XXI-wiecznej humanistyce. Poznają tym samym podwaliny samych studiów kulturowych oraz ich relacji ze światem społecznym, politycznym, gospodarczym. Uczą się różnych formuł zaangażowania w humanistyce, poznając sposoby przekładania wiedzy na oddziaływanie pozaakademickie.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym umiejscowienie teorii kultury wśród teorii krytycznych i postkrytycznych XX i XXI wieku, ich wzajemne związki i relacje.	Metoda 1
KL2_W02 KL1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym teorie krytyczne i postkrytyczne oraz właściwy im aparat pojęciowy.	Metoda 1
KL1_W11	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym metody analizy i interpretacji tekstów kultury wykorzystujące teorie krytyczne i postkrytyczne jako kontekst.	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać teorie krytyczne i postkrytyczne do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk artystycznych oraz kulturowych.	Metoda 1
KL1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem teorii krytycznych i postkrytycznych, oraz formułować własne wnioski.	Metoda 1
KL1_U09	Student/ka potrafi przygotować oraz zaprezentować wystąpienie ustne poświęcone analizie i interpretacji wybranego zjawiska kulturowego bądź artystycznego z wykorzystaniem teorii krytycznych i postkrytycznych.	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotów/a do wykorzystywania teorii krytycznych i postkrytycznych do oceny posiadanej i zdobywanej wiedzy oraz praktycznych jej zastosowań.	Metoda 1

Treści programowe

1. Teorie krytyczne i postkrytyczne

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek z wybranymi teoriami krytycznymi i postkrytycznymi humanistyki XX i XXI wieku, w tym z estetycznymi, etycznymi i politycznymi odsłonami tych teorii. Uczestnicy i uczestniczki, czytając wybrane fragmenty tekstów czołowych przedstawicieli humanistyki, nie tylko poznają niezwykle złożony krajobraz dwudziestowiecznej myśli

społecznej, filozoficznej, kulturowej, politycznej, ale również uczą się po nim poruszać, tworząc mapę pojęć, głównych założeń i późniejszych losów tych teorii i relacji w jakich ze sobą pozostają. Rozmowa na temat każdego z zaproponowanych tekstów poprzedzona jest wprowadzeniem przygotowanym przez wykładowcę bądź wykładowczynię, który/a nakreśla szerszy kontekst teoretyczny, w którym dany tekst funkcjonuje. Część konwersatoryjną uzupełnia komponent praktyczny pokazujący aplikowalność poszczególnych teorii.

2. Humanistyka w działaniu 1

Opis:

Celem kursu jest ukazanie i przećwiczenie aplikowalności teorii krytycznych i postkrytycznych humanistyki XX i XXI wieku. W trakcie zajęć poznane na części konwersatoryjnej teorie zyskują aplikacyjny wymiar, stając się kontekstem dla pracy analityczno-interpretacyjnej. Studenci i studentki w trakcie ćwiczeń będą poznawać zarówno klasyczne już interpretacje tekstów i zjawisk kultury, autorstwa cenionych humanistów, jak i podejmą autorskie próby analizy i interpretacji takich tekstów i zjawisk. Próby te zaprezentowane zostaną w trakcie wystąpień publicznych przewidzianych na ostatnich dwóch zajęciach. Każda taka próba stanie się przedmiotem dyskusji całej grupy.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Wystąpienie publiczne	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatoriach oraz ćwiczeniach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwiona nieobecności na każdym z kursów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu:

Kulturoznawstwo krytyczne II

Formy:

konwersatorium
ćwiczenia

Obligatoryjność:

obowiązkowy

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia		Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna				
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6	
Składowe przedmiotu				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teorie emancypacyjne i społeczne, konwersatorium, 30h. 2. Humanistyka w działaniu 2, ćwiczenia, 30h. 				

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten to druga część cyklu poświęconego teoriom kultury, do którego wprowadzenie stanowił przedmiot "Wstęp do nauk o kulturze". Uwaga skupia się tu na teoriach emancypacyjnych. Studentki i studenci zapoznają się z klasycznymi przykładami teorii emancypacyjnych, poznają postawy zaangażowana w obrębie współczesnej humanistyki oraz śledzą ewolucję tendencji prorównościowych w XX i XXI wieku. Rozwijają poznane wcześniej formuły zaangażowania w humanistycę, projektują zjawiska, które zapewniają humanistycę skuteczność i niezbędność w dynamicznie zmieniającym się globalnym świecie. Uczą się sposobów przekładania wiedzy na oddziaływanie pozaakademickie.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie umiejscowienie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego relację ze studiami postkolonialnymi i feministycznymi;	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie podstawowe elementy teorii postkolonialnej i feministycznej oraz właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 1
KL1_W05	Student/ka zna i rozumie społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata (w tym te związane z kategorią rasy i płci kulturowo-społecznej) w wymiarze lokalnym oraz globalnym;	Metoda 1 i 2
KL1_W06	Student/ka zna i rozumie mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia ze względu na tożsamość psychoseksualną oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;	Metoda 2
KL1_W07	Student/ka zna i rozumie znaczenie wartości równości i inkluzywności w kontekście osób nieheteronormatywnych oraz istotę szacunku wobec innych;	Metoda 2

KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną z zakresu <i>queer studies</i> do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych związanych z tożsamością psychoseksualną;	Metoda 2
KL1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o poznane systemy normatywne opracować rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego związanego z problematyką tożsamości psychoseksualnej;	Metoda 2
KL1_U15	Student/ka potrafi rozpoznać istotność kształcenia ustawicznego w zakresie studiów postkolonialnych i feministycznych dla rozwoju osobistego i zawodowego.	Metoda 1
KL1_K03	Student/ka jest gotowa/gotów na przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;	Metoda 1 i 2

Treści programowe

1. Teorie emancypacyjne i społeczne

Opis:

Celem kursu jest dostarczenie podstawowej wiedzy na temat historii i współczesnego statusu szczególnych form refleksji krytycznej i emancypacyjnej, jaką stanowią teoria postkolonialna oraz teoria feministyczna. Wskazane zostaną główne nurty, założenia i debata wokół powyżej wymienionych szkół myślenia. W trakcie konwersatorium prześledzimy najistotniejsze momenty namysłu nad rasą i koncepcją płci kulturowo-społecznej oraz umiejscowimy je w szerszym kontekście strategii emancypacyjnych.

2. Humanistyka w działaniu 2

Opis:

W trakcie ćwiczeń poddamy analizie przenikanie się akademickich form wytwarzania wiedzy z tymi pochodzącymi z praktyki społecznej na przykładzie *queer studies*. Poznamy globalną i lokalną historię społeczności LGBTQIA+ oraz stosowane przez nią praktyki kulturowego oporu, co pomoże zrozumieć historyczno-społeczny kontekst teorii. Przyjrzymy się jej aplikowaniu w praktyce na przykładach budowania sojuszy społecznych i współpracy naukowej społeczności queer z innymi grupami wykluczonymi społecznie. Na tej podstawie ocenimy potencjał sprawstwa we współczesnej humanistyce.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Kolokwium	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 maksymalna liczba

		punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt grupowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatorium i ćwiczeniach. Dopuszczalne po dwie nieusprawiedliwione nieobecności na każdym z kursów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Literatura popularna		Formy: konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Literatura popularna, konwersatorium, 30h.
2. Laboratorium kryminału i thrillera, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten stanowi kontynuację zgłębiania współczesnej kultury literackiej, jak również bazuje na wiedzy zdobywanej w ramach kursu "Teorie kultury popularnej". Tym razem tematyką przewodnią jest literatura popularna. Studenci poznają historię literatury popularnej XX i XXI wieku, główne prądy, tendencje, twórców i twórczynie. Komponent teoretyczny uzupełnia warsztat poświęcony pisaniu literatury popularnej, zgodnie z tezą, że znając warsztat pisarza jesteśmy uważniejszymi i bardziej świadomymi czytelnikami i czytelniczkami. Studenci uczą się sposobów konstruowania narracji, co jest niezwykle cenną kompetencją nie tylko w ramach działalności akademickiej, ale również w sektorze kreatywnym.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej literatury popularnej w tym kryminalnej, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku ze szczególnym uwzględnieniem literatury popularnej;	Metoda 1
KL1_K06	Student/ka jest gotowa/y do poszerzania wiedzy o kulturze i literaturze popularnej, świadomego i krytycznego korzystanie z jej zasobów	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi konfrontować się z tekstami kultury popularnej, tworzyć kryteria ich oceny oraz gradacji artystycznej;	Metoda 2
KL1_U03	Student/ka potrafi formułować poglądy w oparciu o nabytą wiedzę teoretyczną z zakresu kultury i literatury popularnej;	Metoda 2
KL1_U04	Student/ka potrafi interpretować wybrane teksty literatury popularnej;	Metoda 2
KL1_U12	Student/ka potrafi organizować i planować pracę własną w zakresie badania literatury i kultury popularnej	Metoda 1 i 2

Treści programowe

1. Literatura popularna

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów z "literaturą gatunków", a więc taką, której reguły są wyraźnie skodyfikowane i kodyfikacja ta wyznacza horyzont oczekiwań czytelniczych. Uwaga skupiona jest na pięciu gatunkach: powieści kryminalnej, horroru, fantasy, science fiction oraz romansu, zaś przedmiotem analizy będą klasyczne tytuły sytuujące się w tych obszarach. Ponadto na zajęciach podjęte zostają kwestie dotyczące socjologii literatury (m.in. zmieniającego się wizerunku pisarki/pisarza).

2. Laboratorium kryminału i thrillera

Opis:

Istotą "laboratoryjnego" podejścia do jednego z kluczowych gatunków literatury popularnej jest spojrzenie na literaturę jako "preparat", zaś na procedurę pisania - jako "eksperyment". W tym celu studentki i studenci podczas tych zajęć dostają czysto pisarskie zadania do wykonania. Następnie zaś zadania te są konfrontowane z tym, jak podobne problemy rozwiązują pisarze-zawodowcy.

Laboratorium daje unikalną możliwość spojrzenia na literaturę z dwóch stron - teoretycznej i praktycznej - oraz skonfrontowania tych podejść.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Regularne i aktywne uczestnictwo w zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Regularne przygotowywanie "próbek" literackich oraz napisanie recenzji krytycznoliterackiej	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach warsztatach. Dopuszczalne 2 nieusprawiedliwione nieobecności
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Praca projektowa		Formy: warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna			
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmiotu

1. Metody pracy projektowej, warsztaty, 30h.
2. Źródła finansowania projektów, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Trzeci z cyklu przedmiotów poświęconych ekonomicznemu i gospodarczemu wymiarowi kultury. Stanowi również kontynuację i doskonalenie umiejętności związanych z pracą w grupie, nabytych w trakcie kursu "Modele pracy zespołowej". Przedmiot wprowadza w tajniki i niuanse pracy projektowej zarówno w wymiarze indywidualnym, jak zespołowym. Studenci i studentki zapoznają się z poszczególnymi etapami pracy projektowej, uczą się odpowiedniego formułowania celów projektów, tworzenia harmonogramów, zarządzania nimi i późniejszej ich ewaluacji. Zapoznają się również z możliwościami finansowania projektów ze środków publicznych i prywatnych, polskich i zagranicznych. Z przedmiotem tym silnie korespondują dwa inne przedmioty tego cyklu: "Sektor kreatywny" i "Produkcja kulturalna".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka zna i rozumie podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury, w tym ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego.	Metoda 2
KL1_U11	Student/ka potrafi pracować w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole, przyjmując w nim różne role.	Metoda 1
KL1_U12	Student/ka potrafi samodzielnie planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową, jak i odpowiednio definiować priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.	Metoda 1
KL1_K05	Student/ka jest gotów/a do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale również w sektorze publicznym oraz pozarządowym.	Metoda 2

Treści programowe

1. Metody pracy projektowej

Opis:

Kurs pozwoli studentom i studentkom zapoznać się z ekonomiczno-zarządczym wymiarem kultury jako kontynuacja i doskonalenie umiejętności związanych z pracą w grupie, nabytych w trakcie kursu "Modele pracy zespołowej". Przedmiot wprowadza w tajniki i niuanse pracy projektowej zarówno w wymiarze indywidualnym, jak zespołowym. Studenci i studentki zapoznają się z poszczególnymi etapami pracy projektowej, uczą się odpowiedniego formułowania celów projektów, tworzenia harmonogramów, zarządzania nimi i późniejszej ich ewaluacji.

2. Źródła finansowania projektów

Opis:

Celem kursu jest zaznajomienie studentów i studentek z możliwościami finansowania projektów społeczno-kulturowych ze środków publicznych i prywatnych, polskich i zagranicznych.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Aktywny udział w grze dydaktycznej	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Prezentacja własnego pomysłu na projekt (wniosek projektowy) oraz konstruktywne uczestniczenie w debacie nad pomysłami wszystkich grup projektowych.	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach – dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność na każdym z warsztatów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów oznacza 2 (niedostateczny), przedmiot musi być powtórzony.

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu:

Produkcja kulturowa

Formy:

ćwiczenia

Obligatoryjność:

obowiązkowy

Kierunek studiów:

Kulturoznawstwo

Specjalność:

Kultura współczesna

Poziom studiów:

studia pierwszego stopnia

Język wykładowy:

polski

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 4
--------------------------------------	--------------------------	---	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Organizacja wydarzeń, ćwiczenia, 30h.
2. Produkcja i postprodukcja, ćwiczenia, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Drugi z cyklu przedmiotów poświęconych ekonomicznemu i gospodarczemu wymiarowi kultury. Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy ze strategiami i metodami organizacji wydarzeń kulturalnych, ich produkcji i postprodukcji. Wnikliwa analiza procesów, ich poszczególnych etapów, szacowanie ryzyka, przewidywanie problemów i umiejętne im przeciwdziałanie oraz rozstrzyganie dylematów. Studenci i studentki otrzymują narzędzia do aktywnego uczestnictwa w produkcji i postprodukcji wydarzeń kulturalnych. Z przedmiotem tym silnie korespondują dwa inne przedmioty tego cyklu: "Sektor kreatywny" i "Praca projektowa".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe mechanizmy funkcjonowania współczesnych instytucji i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury i sektora kreatywnego, w szczególności w zakresie uwarunkowań ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_U11	Student/ka potrafi skutecznie pracować w różnych rolach w ramach zespołów zadaniowych mających charakter wielokulturowych i interdyscyplinarny, zwłaszcza w kontekście złożonych zadań typowych dla organizacji wydarzeń kulturalnych;	Metoda 1
KL1_U12	Student/ka potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę (zarówno swoją własną, jak i zespołową), a także zarządzać procesem realizacji projektu, m.in. przez odpowiednie określenie priorytetów i delegowanie zadań;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K04	Student/ka jest gotów/gotowa do podejmowania inicjatyw mających na celu zapewnienie równego dostępu do kultury, w szczególności w zakresie projektowania i realizacji inkluzywnych wydarzeń kulturalnych;	Metoda 1

KL1_K05	Student/ka jest gotowy/gotowa do planowania, inicjowania i realizacji działań związanych z pozyskiwaniem finansowania i komercjalizacją w obszarze kultury, z uwzględnieniem specyfiki działalności w sektorze MŚP, sektorze publicznym oraz organizacji pozarządowych;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K07	Student/ka jest gotowy/gotowa do podejmowania działań mających na celu rozwój kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, m.in. w kontekście działań o wymiarze lokalnym i globalnym związanych z produkcją i postprodukcją wydarzeń kulturalnych.	Metoda 1 Metoda 2

Treści programowe

1. Organizacja wydarzeń

Opis:

Podstawowym celem kursu jest opanowanie przez uczestników i uczestniczki wiedzy oraz umiejętności praktycznych pozwalających na skuteczne inicjowanie, planowanie i organizację wydarzeń kulturalnych. Poszczególne zajęcia, często realizowane w małych grupach, są w dużym stopniu zorientowane na kształtowanie kompetencji pozwalających na podejmowanie praktycznych działań w obszarze projektowania i realizacji wydarzeń kulturalnych (w tym w zakresie skutecznego i efektywnego funkcjonowania w kontekście zespołowo realizowanej pracy projektowej). Podczas zajęć studenci i studentki zapoznani zatem zostają z najbardziej istotnymi obszarami związanymi z organizacją wydarzeń kulturalnych, w tym m.in. z uwarunkowaniami ekonomicznymi, prawnymi, a także problematyką inkluzywności.

2. Produkcja i postprodukcja

Opis:

W ramach zajęć uczestnicy i uczestniczki zdobywają wiedzę i umiejętności potrzebne do skutecznego podejmowania zadań w obszarze produkcji i postprodukcji wydarzeń kulturalnych. Zajęcia te mają charakter komplementarny wobec kursu "Organizacja wydarzeń", ale obejmują inne aspekty związane z tworzeniem, zarządzaniem i planowaniem tego procesu. Szczególnie istotnym tematem w czasie zajęć jest specyfika prawnych, organizacyjnych i ekonomicznych uwarunkowań produkcji i postprodukcji zależna od kontekstu instytucjonalnego (MŚP, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe). Ważnym elementem jest również pogłębiona refleksja nad rolą wydarzeń kulturalnych w promowaniu, wzbogacaniu i utrwalaniu dziedzictwa kulturowego (zarówno w kontekstach lokalnych, jak i w ramach globalnego rynku kultury).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Projekt zespołowy	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 36 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 70
Metoda 2	Praca pisemna (case study)	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalne trzy nieusprawiedliwione nieobecności (dwie w ramach kursu Organizacja wydarzeń i jedna w ramach kursu Produkcja i postprodukcja;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Przemiany nowych mediów		Formy: wykład konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmioty

1. Telewizja 2.0 i seriale nowej generacji, wykład, 15h.
2. Usieciowane media cyfrowe, konwersatorium, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi rozwinięcie wątków podjętych w ramach kursu "Wstęp do kultury wizualnej", koncentrując się na nowych mediach, w tym ich przemianach w XX i XXI wieku. Studenci i studentki studiują przemiany telewizji, jej gatunków i formatów. Otrzymują narzędzia pozwalające na krytyczną analizę i interpretację. Poznają także dynamikę rozwoju mediów cyfrowych, ich wzajemne relacje oraz oddziaływanie społeczne i rolę w kulturze współczesnej. Przedmiot stanowi wprowadzenie do medioznawstwa i wskazuje, w jaki sposób narzędzia badań kulturowych pozwalają poruszać się w tym

obszarze. Zdobyte kompetencje odegrają istotną rolę w ramach przedmiotu "Kultura wizualna – odsłony".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W02	Student/ka zna i rozumie zaawansowaną terminologię z zakresu badań mediów, ze szczególnym uwzględnieniem studiów nad telewizją oraz usieciowionymi mediami cyfrowymi;	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym wypracowane w ramach XX- i XXI-wiecznej humanistyki koncepcje poświęcone przemianom mediów i ich związkom z procesami kulturowo-społecznymi, a także właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 2
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane fakty z najnowszej historii mediów, w tym zjawiska kulturowe XX i XXI wieku związane z telewizją i mediami cyfrowymi;	Metoda 2
KL1_U10	Student/ka potrafi brać udział w debatach na temat przemian medialnego ekosystemu, przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska na jego temat oraz dyskutować o nim w oparciu o znajomość kontekstów kulturowych, społecznych, infrastrukturalnych i ekonomicznych;	Metoda 3
KL1_04	Student/ka jest gotów/owa do inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzeni internetu;	Metoda 2
KL1_06	Student/ka jest gotów/owa do krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form oraz ze świadomością ukrytych form wykluczeń powiązanych z różnymi usługami medialnymi.	Metoda 3

Treści programowe

1. Telewizja 2.0 i seriale nowej generacji

Opis:

Telewizja, paradygmatyczne medium ery *broadcast*, uległa w ostatnim ćwierćwieczu radykalnym przemianom. W ramach tego kursu zostają one zaprezentowane jako marker zmian całego medialnego ekosystemu: zmian modeli regulacji i modeli biznesowych, ale oczywiście także efekt wpływu nowych technologii. Wszystkie te elementy sprawiają, że telewizja nie jest już dziś tym, czym była, a większość nie tylko popularnych, ale też akademickich metafor powiązanych z tym medium uległa dramatycznemu przeterminowaniu. Podczas kursu studentki i studenci poznają uwarunkowania tych przemian i próby ich konceptualizacji, w czym pomogą studia przypadku, oparte na odniesieniach do seriali telewizyjnych nowej generacji.

2. Usieciowane media cyfrowe

Opis:

Cyfryzacja i usieciwienie zmieniły medialny ekosystem, zmieniając logikę funkcjonowania mediów i praktyki ich użytkowania. Równocześnie utopijne fantazje związane z internetem jako podstawą nowej, bardziej otwartej na oddolne uczestnictwo przestrzeni publicznej, zostały skompromitowane przez afery takie jak ta z Cambridge Analytica. Kurs stanowi wprowadzenie do dyskusji toczących się dziś na poziomie kulturoznawstwa, ale i polityki publicznych – studentki i studenci wezmą w nich udział zarówno jako młodzi badaczki i badacze, jak i obywatelki i obywatele, funkcjonujący w świecie, w którym coraz większa część procesów społeczno-kulturowych – począwszy od codzienności, a na partycypacji w procesie demokratycznym kończąc – zapośredniczona jest przez media.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Test zaliczeniowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26. • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50.
Metoda 2	Praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 13. • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 25.
Metoda 3	Prezentacja przygotowana w grupach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 13. • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 25.

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność na zajęciach, z dopuszczeniem trzech nieusprawiedliwionych nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU**Nazwa przedmiotu:**

Sektor kreatywny

Formy:

wykład
warsztaty
ćwiczenia

Obligatoryjność:

obowiązkowy

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia		Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna				
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 4	
Składowe przedmiotu				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sektor kreatywny, wykład, 15h. 2. Innowacyjność w sektorze kreatywnym, warsztaty, 15h. 3. Prawo autorskie i pokrewne, ćwiczenia, 15. 				

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot otwiera cykl poświęcony ekonomicznemu i gospodarczemu wymiarowi kultury. Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z podstawowymi mechanizmami działania współczesnych instytucji kultury działających w obszarze kultury zarówno w Polsce, jak i na świecie. Studenci i studentki poznają ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego, mechanizmy wytwarzania innowacji w sektorze kreatywnym, a także prawne uwarunkowania własności intelektualnej. Otrzymują narzędzia do inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale również w sektorze publicznym oraz w organizacjach pozarządowych; rozumienia i wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym. Z przedmiotem tym silnie korespondują dwa inne przedmioty tego cyklu: "Produkcja kulturowa" i "Praca projektowa".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe prawne i ekonomiczne mechanizmy działania współczesnych instytucji sektora kreatywnego (w różnych formach organizacyjno-prawnych: publicznych, prywatnych i non profit);	Metoda 1 Metoda 2 Metoda 3
KL1_W09	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawy prawa autorskiego i praw pokrewnych;	Metoda 3

KL1_K04	Student/ka jest gotów (gotowa) do inicjowania działań (z uwzględnieniem ich prawnych i ekonomicznych uwarunkowań) na rzecz równego dostępu do kultury;	Metoda 1 Metoda 3
KL1_K05	Student/ka jest gotów (gotowa) do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy z uwzględnieniem specyfiki i ekonomicznych uwarunkowań sektora kreatywnego;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K07	Student/ka jest gotów (gotowa) do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój branż sektora kreatywnego zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym;	Metoda 1
KL1_K08	Student/ka jest gotów (gotowa) do rozstrzygania dylematów etycznych związanych z wykonywanym zawodem z uwzględnieniem prawnych i ekonomicznych rezultatów działalności w sektorze kreatywnym.	Metoda 2

Treści programowe

1. Sektor kreatywny

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi specyfiki działalności w sektorze kreatywnym, w szczególności z uwzględnieniem jego ekonomicznych uwarunkowań, finansowania w kulturze i branżach kreatywnych oraz praktycznych aspektów zarządzania dla przyszłych pracowników podmiotów gospodarki kreatywnej. Studenci i Studentki poznają także uwarunkowania rynku pracy sektora kreatywnego, a także sposoby finansowania podmiotów publicznych, prywatnych i non profit, co ułatwi im przyszłą pracę na stanowiskach kierowniczych i prowadzenie własnej działalności w obszarze gospodarki kreatywnej. Treści kursu obejmują najistotniejsze zagadnienia niezbędne dla przyszłych menedżerów kultury z perspektywy potrzeb współczesnego rynku pracy.

2. Innowacyjność w sektorze kreatywnym

Opis:

Celem zajęć jest zapoznanie studentów i studentek z praktycznymi aspektami funkcjonowania podmiotów sektora kreatywnego, z uwzględnieniem działań innowacyjnych. Owe działania będą odnosiły się nie tylko do specyfiki branż sektora kreatywnego, lecz także zarządzania podmiotami sektora kreatywnego. W toku zajęć przewidziano analizę studium przypadku, rozwiązywanie praktycznych problemów działalności podmiotów sektora kreatywnego – zarówno publicznych, prywatnych, jak i non profit.

3. Prawo autorskie i pokrewne

Opis:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów i studentek z podstawowymi regułami zasadami praktycznego stosowania prawa autorskiego. Po ukończeniu kursu studenci i studentki będą potrafili rozpoznać podstawowe problemy prawa autorskiego i praw pokrewnych, z którymi najczęściej mierzą się podmioty sektora kreatywnego. Zajęcia będą miały charakter praktyczny, w toku zajęć przewidziano rozwiązywanie kasusów oraz studium przypadków.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin ustny	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: powyżej 15 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Projekt	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: powyżej 17,5 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 3	Kolokwium pisemne - test	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: powyżej 17,5 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach i ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Teorie kultury: przeszłość – teraźniejszość – przyszłość	Formy: konwersatorium ćwiczenia warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 75	Liczba punktów ECTS: 8
--------------------------------------	-----------------------------	---	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Społeczne i kulturowe wymiary współczesnego świata, konwersatorium, 30h.
2. Historie (narracje, media pamięci, polityki pamięci), ćwiczenia, 30h.
3. Projektowanie przyszłości: słowo/obraz/dźwięk, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

W ramach przedmiotu studenci i studentki poznają znaczenie nauk o kulturze dla refleksji zarówno o przeszłości, jak i teraźniejszości i przyszłości. Przekonują się o wzajemnym warunkowaniu się poszczególnych czasoprzestrzeni. Dowiadują się w jaki sposób humanistyka pozwala: rozumieć przeszłość (media, gatunki i formy poprzez które komunikujemy się z przeszłością), poznawać i analizować zjawisko pamięci kulturowej (ze szczególnym uwzględnieniem interdyscyplinarnych narzędzi studiów nad pamięcią), opisywać i oceniać zjawiska współczesnego świata, diagnozować wyzwania, z jakimi aktualnie się konfrontujemy, a także prognozować przyszłość, w jej aspekcie kulturowym, technologicznym, politycznym i społecznym. Przedmiot tworzy swego rodzaju mapę czasową pozwalającą rozpoznać źródła transformacji kulturowych, a także przewidywać kierunki przyszłych przemian, co stanowi znaczącą kulturoznawczą kompetencję, niezbędną dla dalszych studiów na specjalności "Kultura współczesna".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KLT1_W04	Student/ka zna wybrane fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury związane z refleksją nad przeszłością, ingerujące w zastany porządek społeczno-polityczny czy kreujące przyszłość.	Metoda 1/ Metoda 2
KLT1_W05	Student/ka zna wybrane społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym;	Metoda 1
KLT1_W06	Student/ka zna mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia na podstawie tekstów kultury dotyczących przeszłości i pamięci oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;	Metoda 1 Metoda 2
KLT1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych dotyczących reprezentacji przeszłości i kształtu pamięci kulturowej;	Metoda 4

KLT1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski dotyczące współczesności i charakterystycznych dla niej wyzwań oraz problemów ;	Metoda 1 Metoda 4
KLT1_U04	Student/ka potrafi analizować i interpretować aktualne przemiany kultury i na tej podstawie projektować rozwiązania dla przyszłości;	Metoda 3
KLT1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązania wskazanego przez prowadzącą/ego problemu społeczno-kulturowego;	Metoda 3
KLT1_K02	Student/ka jest gotowa/y do uznania roli wiedzy i diagnozy kulturowej w projektowaniu rozwiązań problemów społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;	Metoda 3
KLT1_K04	Student/ka jest gotowa/y do inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury w oparciu o wiedzę dotyczącą wyzwań współczesności;	Metoda 3
KLT1_K07	Student/ka wykazuje odpowiedzialność za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym	Metoda 1

Treści programowe

1. Społeczne i kulturowe wymiary współczesnego świata

Opis:

Celem konwersatorium jest poznanie kompleksowego i skomplikowanego otoczenia oraz złożonych czynników przemian zjawisk we współczesnej kulturze i społeczeństwie. Wielowymiarowość jest tutaj kluczem - czyli analiza zmian w sferze społecznej, gospodarczej, technologicznej, środowiskowej, obywatelskiej, w jakimś sensie - ideowej, filozoficznej. Stąd ważne jest, by przybliżyć studentom poprzez lektury, rozmowę, ich analizy różnych przypadków zjawiska, które są dopiero „in statu nascendi” - takie, jak znaczenie przetwarzania danych dla ludzkiej wolności, czy polaryzacja społeczna generowana przez populizm, ale z użyciem narzędzi dezinformacji i mowy nienawiści.

2. Historie (narracje, media pamięci, polityki pamięci)

Opis:

Reprezentacje przeszłości są jedną z podstawowych sił kształtujących kulturę, wspomnienia choć dotyczą przeszłości, kształtują naszą teraźniejszość i przyszłość. W coraz bardziej zglobalizowanym świecie, naznaczonym bezprecedensowymi aktami (i obrazami) i ich medialnymi reprezentacjami, na dynamikę pamięci zbiorowej oddziałują liczne czynniki. Namysł nad zjawiskami związanymi z mechanizmami kulturowego pamiętania i zapominania jest niezbędny do rozumienia kultury współczesnej. Na zajęciach omawiane będą zagadnienia związane z pamięcią kulturową, różne koncepcje i teorie pamięci, możliwości aplikowania konceptualizacji pamięci do konkretnych wytworów i praktyk kulturowych.

3. Projektowanie przyszłości: słowo/obraz/dźwięk

Opis:

Cykl warsztatów poświęcony refleksji nad wyobrażeniami dotyczącymi przyszłości a zakorzenionymi w analizie zjawisk współczesnego świata przemian społeczno-politycznych. Zajęcia to seria spotkań, podczas których uczestniczki i uczestnicy określają kolejne obszary niepewności związane z tym, co ma nadejść, zapoznają się z różnymi tendencjami w przewidywaniu i projektowaniu przyszłości. tendencje te dotyczą zarówno obszaru gospodarczego, politycznego, społecznego, jak artystycznego i technologicznego. Studentki i studenci poznają narzędzia kulturoznawcze, które umożliwią im wniknięcie w obszar tych wyobrażeń i ich produktywną analizę.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja – wprowadzenie do dyskusji	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Udział w dyskusji na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 3	Realizacja zadań warsztatowych	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 4	Przygotowanie trzech zwięzłych notatek z lektur	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach i warsztatach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność na warsztatach i dwie na ćwiczeniach
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy I		Formy: ćwiczenia warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 6
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krytyczna lektura tekstów akademickich, ćwiczenia, 30h. 2. Pisanie tekstów naukowych i popularnonaukowych, warsztaty, 15h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Pierwszy z cyklu przedmiotów wyposażających studentów i studentki w kulturoznawczy warsztat badawczy ma na celu podniesienie podstawowej kompetencji niezbędnej na studiach i w późniejszej pracy zawodowej: krytycznej analizy tekstu. Studenci i studentki uczą się czytać tekst ze zrozumieniem, analizować argumentację autorów i odtwarzać ich intencje, a przede wszystkim konfrontować je z własną wiedzą i opiniami. Uczą się także formułować własne myśli w formie narracji tekstowej, konstruować wywód, prowadzić polemikę, korzystać z tekstów źródłowych, tworzyć bibliografię. Umiejętność krytycznej analizy tekstu będzie niezbędna w trakcie kolejnych semestrów zarówno na zajęciach o charakterze teoretycznym, jak i praktycznym. Przedmiot silnie koresponduje z przedmiotem "Kompetencje akademickie", koncentrującym się na umiejętnościach związanych z pozyskiwaniem wiedzy i pracą zespołową.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W11	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie sposoby wykorzystania metod i narzędzi analitycznych właściwych dla kulturoznawstwa;	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje - wykorzystując do tego różne narzędzia pozyskiwania danych i wiedzy - oraz dokonywać ich krytycznej i wielopoziomowej analizy;	Metoda 1

KL1_U03	Student/ka potrafi samodzielnie formułować i weryfikować hipotezy oraz argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów;	Metoda 1
KL1_U07	Student/ka potrafi komunikować się przy użyciu różnych kanałów (rozmowa, dyskusja, poczta internetowa, prezentacja Power Point) i oraz nieskomplikowanych narzędzi informacyjno-komunikacyjnych (Skype, google meets, Zoom), posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą;	Metoda 2
KL1_U08	Student/ka potrafi napisać nieskomplikowany esej zaliczeniowy dotyczący zagadnień poruszanych w ramach zajęć (humanistyka, kulturoznawstwo), wykorzystując przy tym różne ujęcia teoretyczne oraz różne źródła;	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotów/gotowa do wzięcia udziału w dyskusji grupowej w trakcie zajęć oraz jest w stanie argumentować wykorzystując uzyskaną podczas zajęć wiedzę.	Metoda 2

Treści programowe

1. Krytyczna lektura tekstów akademickich

Opis:

Zajęcia poświęcone będą temu, jak przeprowadzać krytyczną lekturę tekstów akademickich z różnorodnych perspektyw (od perspektywy feministycznej, poprzez teorie krytyczne do perspektywy postkolonialnej). W oparciu o klasyczne i współczesne teksty ze wspomnianych obszarów zastanowimy się, czym jest wiedza, czy możliwa jest naukowa neutralność, obiektywizm; omówimy kategorie perspektywy, obecności i wykluczenia. W ramach aktywności podczas zajęć znajdują się: lektura tekstów, przygotowanie prezentacji multimedialnej, robienie notatek, zadawanie pytań, pisanie krytycznego eseju. W czasie kolejnych zajęć Studentki i Studenci poznawac będą kolejne teksty akademickie, analizując ich strukturę i dyskutując na temat omawianych w nich problemów.

2. Pisanie tekstów naukowych i popularnonaukowych

Opis:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentek i studentów z podstawowymi zasadami rządzącymi pisaniem tekstów naukowych i popularnonaukowych oraz krytyczną lekturą tekstów akademickich. Uczą się także formułować własne myśli w formie narracji tekstowej, konstruować wywód, prowadzić polemikę, korzystać z tekstów źródłowych, tworzyć bibliografię.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Praca pisemna na zaliczenie.	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Metoda 2	Przygotowanie i przedstawienie prezentacji multimedialna.	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50.
----------	---	--

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach. Dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy II		Formy: ćwiczenia warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna			
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Analiza i weryfikacja źródeł do badań kultury, ćwiczenia, 15h.
2. Metody i strategie badawcze, ćwiczenia, 15h.
3. Opracowanie i prezentacja wyników badań, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot jest kontynuacją cyklu "Warsztat współczesnego kulturoznawcy". Na trzecim semestrze studenci i studentki rozwijają umiejętności krytycznej analizy tekstu i weryfikacji źródeł do badania kultury współczesnej, doskonalą metody i strategie badawcze, uczą się rozpoznawać różnice między nimi, nabywają świadomość metodologiczną. Potrafią też opracowywać i zaprezentować wyniki

prowadzonych przez siebie badań. Przedmiot będzie miał swoją praktyczną kontynuację w kolejnym semestrze, kiedy studenci realizować będą już prosty projekt badawczy.

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie umiejscowienie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego związki z naukami społecznymi i antropologicznymi badaniami jakościowymi;	Metoda 1
KL1_W02	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa i jakościowych badań społecznych.	Metoda 1
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie sposoby tworzenia jakościowych narzędzi badawczych (np. scenariusze wywiadów, scenariusze obserwacji) właściwych dla kulturoznawstwa i nauk społecznych.	Metoda 2
KL1_W12	Student/ka rozumie i potrafi rozpoznać różne problem etyczne pojawiające się w trakcie badań jakościowych (np. różnego rodzaju obawy respondentów biorących udział w badaniu, kwestie związane z anonimowością respondentów i in.) oraz potrafi wykorzystać wyniki tych badań projektując różnorodne wydarzenia kulturalne, projekty społeczne (zwłaszcza projekty realizowane przez NGO) i komercyjne.	Metoda 2
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje - wykorzystując do tego różne narzędzia pozyskiwania danych i wiedzy (np. scenariusze wywiadów, scenariusze obserwacji) - oraz dokonywać ich wielopoziomowej analizy.	Metoda 1
KL1_U05	Student/ka potrafi samodzielnie i w grupie planować i realizować badania jakościowe przy wykorzystaniu różnorodnych jakościowych narzędzi badawczych oraz tworzyć komunikatywne raporty badawcze.	Metoda 2
KL1_U07	Student/ka potrafi komunikować się przy użyciu różnych kanałów (rozmowa, dyskusja, poczta internetowa, prezentacja Power Point) i oraz nieskomplikowanych narzędzi informacyjno-komunikacyjnych (Skype, google meets, Zoom), posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą.	Metoda 2
KL1_U08	Student/ka potrafi napisać analityczny raport badawczy wykorzystując przy tym różne ujęcia teoretyczne oraz różne źródła pozyskiwania danych (dane wywołane i dane zastane).	Metoda 2
KL1_K01	Student/ka jest gotów/gotowa do wzięcia udziału w dyskusji grupowej w trakcie zajęć oraz jest w stanie	Metoda 2

	argumentować wykorzystując uzyskaną podczas zajęć wiedzę.	
KL1_K08	Student/ka jest gotów/gotowa do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z badaniami terenowymi.	Metoda 2

Treści programowe

1. Analiza i weryfikacja źródeł do badań kultury

Opis:

Studenci i studentki zapoznają się z materiałem teoretycznym dotyczącym badań prowadzonych w ramach nauk społecznych – mają okazję zetknąć się z pomysłami i osiągnięciami poprzedników, oraz przyjrzeć się bliżej dostępnym metodom i technikom przez nich wypracowanym na konkretnych przykładach.

2. Metody i strategie badawcze

Opis:

Zajęcia poświęcone zostaną przygotowaniu projektów badawczych w oparciu o wybrane metody – w ten sposób Studenci i Studentki będą mogli w praktyce zmierzyć się z wyzwaniem, jakim jest skuteczne przełożenie własnych zainteresowań na właściwie postawiony problem badawczy oraz dokonać empirycznej próby weryfikacji swoich założeń o świecie społecznym.

3. Opracowanie i prezentacja wyników badań

Opis:

Podczas zajęć Studenci i Studentki zapoznają się z różnymi sposobami analizy, opracowywania i komunikatywnego prezentowania wyników badań terenowych w formie tradycyjnej i elektronicznej.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin ustny	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt badawczy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach i ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)
 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)
 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)
 51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)
 poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy III		Formy: konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 7

Składowe przedmiotu

1. Projekt badawczy, konwersatorium, 15h.
2. Projekt badawczy, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot jest kontynuacją cyklu "Warsztat współczesnego kulturoznawcy". Studenci i studentki wykorzystują poznane wcześniej metody i strategie badawcze do zaplanowania, a następnie realizacji projektu badawczego. Robią to zarówno indywidualnie, jak zespołowo. Przedmiot ma wymiar praktyczny. Jego kontynuacją są praktyki badawcze, w trakcie których student doświadcza immersji w rzeczywiste środowisko badawcze uczestnicząc w projektach naukowych realizowanych przez wybranych pracowników i pracownic Katedry kulturoznawstwa.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W10	Student/ka w zna i potrafi wykorzystać w pracy badawczej konkretne jakościowe metody i narzędzia badawcze, takie jak różnorodne scenariusze wywiadu indywidualnego i grupowego, narzędzia obserwacji	Metoda 1

	uczestniczącej i uczestniczącej, narzędzia służące ewaluacji badań jakościowych i ich weryfikacji.	
KL1_W12	Student/ka rozumie i potrafi rozpoznać różne problemy etyczne pojawiające się w trakcie badań jakościowych (np. różnego rodzaju obawy respondentów biorących udział w badaniu, kwestie związane z anonimowością respondentów i in.) oraz potrafi wykorzystać wyniki tych badań projektując różnorodne wydarzenia kulturalne, projekty społeczne (zwłaszcza projekty realizowane przez NGO) i komercyjne.	Metoda 2
KL1_U05	Student/ka potrafi samodzielnie i w grupie planować i realizować badania jakościowe przy wykorzystaniu różnorodnych jakościowych narzędzi badawczych oraz tworzyć komunikatywne raporty badawcze.	Metoda 2

Treści programowe

1. Projekt badawczy

Opis:

Zajęcia poświęcone zostaną przygotowaniu projektów badawczych i jakościowych narzędzi badawczych. Studenci/studentki podczas kursu zapoznają się z zasadami formułowania operacyjnych hipotez badawczych, uzyskiwaniu i analizie danych zastanych, tworzeniu różnorodnych jakościowych narzędzi badawczych oraz zdobędą podstawową wiedzę na temat zasad ewaluacji projektów badawczych. W oparciu o wybrane metody studenci będą przygotowywać się do realizacji własnych badań jakościowych.

2. Projekt badawczy

Opis:

Zajęcia poświęcone zostaną realizacji jakościowych badań przygotowanych przez studentów i studentki. Podczas realizacji badań studenci/studentki wykorzystywać będą wiedzę uzyskaną podczas kursu "Projekt badawczy 1" oraz różnorodne jakościowe narzędzia badawcze, które przygotowali(ły) podczas tegoż kursu. Podczas zajęć studenci/studentki nauczą się także tworzyć raporty badawcze oraz prezentować wyniki zrealizowanych badań (prezentacje multimedialne).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Przygotowanie projektu i narzędzi badawczych.	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Zrealizowanie badań i przygotowanie raportu.	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy IV		Formy: wykład ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 3

Składowe przedmiotu

1. Badania partycypacyjne, wykład, 15h.
2. Metody badań partycypacyjnych, ćwiczenia, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot jest ostatnim z cyklu "Warsztat współczesnego kulturoznawcy". Jego celem jest poszerzenie kompetencji badawczych studentów i studentek o innowacyjne metody badań partycypacyjnych. W trakcie wykładu słuchacze i słuchaczki zapoznają się z ideą takich badań, ich rodzajami, szansami jakie dają i zagrożeniami jakie za sobą pociągają. W trakcie ćwiczeń uczą się praktycznego wymiaru tego rodzaju metod badawczych.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W06	Student/ka zna i rozumie mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia między innymi ze względu na płeć, rasę i klasę oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać w ramach prowadzonych badań;	Metoda 1
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie metody, narzędzia badawcze i techniki pozyskiwania danych właściwe dla badań w działaniu;	Metoda 1
KL1_W12	Student/ka zna i rozumie etyczne uwarunkowania prowadzenia badań w działaniu oraz jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników tych badań do zwiększenia inkluzywności w społeczeństwie i/lub biznesie.	Metoda 1
KL1_U05	Student/ka potrafi prowadzić samodzielne badania w działaniu, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem różnych metod i narzędzi, w tym badania niezbędne do opracowania diagnoz potrzeb grup mniejszościowych;	Metoda 2
KL1_U11	Student/ka potrafi pracować w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole, przyjmując w nim różne role;	Metoda 2
KL1_K03	Student/ka jest gotów/a do przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;	Metoda 2
KL1_K08	Student/ka jest gotów/a do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z prowadzeniem badań z udziałem grup wykluczonych społecznie.	Metoda 2

Treści programowe

1. Badania partycypacyjne

Opis:

Osoby studiujące dowiedzą się, czym są badania w działaniu i jakie są ich korzenie (wkład między innymi Kurta Lewina i Paulo Freirego). W ramach wykładu zostaną wskazane szanse rozwoju i ograniczenia tej orientacji badawczej oraz etyczne dylematy związane z pracą z grupami wykluczonymi społecznie. Poddamy refleksji społeczną odpowiedzialność nauki w praktyce - jak przejść od teorii krytycznej do działań zorientowanych na zmianę społeczną?

2. Metody badań partycypacyjnych

Opis:

Ćwiczenia będą pogłębieniem wiedzy zdobytej w ramach wykładu "Badania partycypacyjne". Osoby studiujące poznają różne techniki i narzędzia prowadzenia takich badań oraz będą miały okazję do ich wypróbowania w ramach krótkoterminowych projektów. Celem kursu jest rozwijanie umiejętności pracy w grupach badawczych oraz wskazanie, jak stosować naukę do rozwiązywania współczesnych problemów społecznych.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Profil społeczności	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Wstęp do nauk o kulturze		Formy: wykład ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	
Specjalność: Kultura współczesna		Język wykładowy: polski	
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Wstęp do nauk o kulturze, wykład, 30h.
2. Wstęp do kultury audiowizualnej, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot wyznacza obszar merytoryczny i ramy definicyjne kierunku. Podczas kursów studenci i studentki dowiadują się czym są nauki o kulturze i religii jako dyscyplina oraz czym są studia nad kulturą wizualną będące jedną z wiodących dla kulturoznawstwa subdyscyplin. Zapoznają się z głównymi prądami humanistyki kształtującymi dyscyplinę, z najważniejszymi szkołami badawczymi, teoriami, kluczowymi pojęciami, a także twórcami i twórczyniami, których wkład w rozwój dyscypliny pozostaje niekwestionowany. Przedmiot tworzy podwaliny do dalszego kształcenia w zakresie kulturoznawczej wiedzy i umiejętności niejednokrotnie o charakterze interdyscyplinarnym (m.in. nauki socjologiczne, nauki o sztuce, filozofia, nauki o komunikacji społecznej i mediach). Rozbudowa nabytych kompetencji następuje w ramach przede wszystkich takich przedmiotów jak "Kulturoznawstwo krytyczne I", "Kulturoznawstwo krytyczne II", "Antropologia", "Kulturoznawstwo jako transdyscyplina".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KLTI_W01	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym miejsce nauk o kulturze wśród innych nauk humanistycznych, jak również specyfikę kultury wizualnej, rozumie związki nauk o kulturze (w tym szczególnie kulturze współczesnej) i studiów nad kulturą wizualną z innymi naukami humanistycznymi;	Metoda 1 Metoda 2
KLTI_W02	Student/ka zna podstawową terminologię z zakresu nauk o kulturze współczesnej i kulturze wizualnej;	Metoda 1 Metoda 3
KLTI_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym wybrane teorie kultury odnoszące się do współczesności i wizualności oraz właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 1 Metoda 3
KLTI_U04	Student/ka potrafi prawidłowo analizować i interpretować praktyki kultury współczesnej i kultury wizualnej;	Metoda 1 Metoda 3

KLTI_W07	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym na czym polega zaangażowanie kulturoznawstwa w rzeczywistość społeczną, w jaki sposób praktyki i badanie kultury współczesnej a także kultury wizualnej wpływa na kształtowanie się postaw demokratycznych;	Metoda 2
KLTI_K07	Student/ka jest gotowy/a do troski o dziedzictwo i tożsamość kulturową w oparciu o wiedzę o kulturze współczesnej i kulturze wizualnej.	Metoda 2

Treści programowe

1. Wstęp do nauk o kulturze

Opis:

Wstęp do nauk o kulturze stanowi wprowadzenie do głównych problemów i prądów kształtujących refleksję nad kulturą, w tym zwłaszcza kulturą współczesną i kulturą wizualną. W trakcie zajęć przedstawione zostaną najważniejsze teorie i metody kształtujące dyscyplinę, jej główni przedstawiciele i przedstawicielki, najważniejsze szkoły myślenia i badania. Wykład poświęcony tożsamości nauk o kulturze stanowi swoistą archeologię tej dyscypliny, zaś ćwiczenia będące wprowadzeniem do badania kultury wizualnej dają podwaliny do dalszego kształcenia w zakresie kulturoznawczej wiedzy i umiejętności o charakterze interdyscyplinarnym, gdzie naczelne miejsce zajmuje obraz: jego tworzenie i odbiór a także sposoby widzenia.

2. Wstęp do kultury wizualnej

Opis: Studia nad kulturą wizualną oferują imponujący zestaw narzędzi do analizy i interpretacji zjawisk związanych z obrazami, wizualnością, sposobami widzenia, etc. i są istotnym elementem badania kultury współczesnej. Celem zajęć jest poznanie głównych teorii i praktyk kultury wizualnej, metod analizy i interpretacji oraz wykorzystanie tej wiedzy do refleksji nad wybranymi przykładami praktyk wernakularnych i sztuki najnowszej (filmów, prac wideo, i in.) oraz zjawisk codziennych. Kurs jest wprowadzeniem do najważniejszych zagadnień z zakresu kultury wizualnej, spojrzenie na społeczną rolę obrazów i wizualności (struktury i relacje władzy patrzenia, bycia widzianym i niewidzianym oraz wizji w społeczeństwie).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja – wprowadzenie do dyskusji	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 40
Metoda 2	Udział w dyskusji na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 3	Praca semestralna	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 40

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach, z dopuszczeniem dwóch nieusprawiedliwionych nieobecności,
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

Przedmioty do wyboru

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Fakultet 1 / Fakultet 2		Formy: fakultet	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci / szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30 / 30	Liczba punktów ECTS: 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Założeniem fakultetów jest działanie na rzecz rozwoju kompetencji osobistych i społecznych, m.in. poprzez: przedstawienie fragmentu wiedzy i/lub działalności praktycznej poszerzającej/cych kompetencje społeczne i/lub osobiste; poszerzanie kompetencji z zakresu komunikacji międzykulturowej, gdzie „kultury” rozumiane są nie tylko jako kultury narodowe, ale również kultury pomniejszych grup: wiekowych, wyznaniowych, genderowych, klasowych, zawodowych itp.; promowanie postaw wpisujących się w ideę społeczeństwa obywatelskiego; zwiększanie wrażliwości społecznej i przeciwdziałanie dyskryminacji i społecznemu wykluczeniu; promowanie działań na rzecz bliższego i dalszego otoczenia społecznego i naturalnego. Oferta fakultetów jest zróżnicowana pod względem obszarowym, gdyż pulę tworzą przedmioty przynależące do dziedzin nauk humanistycznych oraz społecznych. Studenci mają możliwość wybrania również fakultetów prowadzonych w języku angielskim, co dla osób posiadających odpowiednie kompetencje językowe jest okazją do ich poszerzenia o kontekst akademicki.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe i społeczne XX i XXI wieku;	Dostosowana do formy i treści przedmiotu.
KL1_W05	Student/ka ma wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych oraz wiedzę pogłębioną w odniesieniu do wybranych kategorii więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowości;	
KL1_W06	Student/ka wiedzę o człowieku, jego prawach i obowiązkach społecznych, pogłębioną w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka;	
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać selekcjonować informacje z różnych źródeł w celu prawidłowego interpretowania i wyjaśniania zjawisk społecznych i kulturowych.;	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Fakultet anglojęzyczny		Formy: wykład/konwersatorium/ćwiczenia	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Założeniem fakultetów anglojęzycznych jest stworzenie możliwości realizacji przedmiotu akademickiego w języku angielskim, dlatego też pula fakultetów jest tworzona we współpracy z Katedrą Anglistyki. Dzięki fakultetowi po ukończeniu studiów student/a jest świadom gotowości do podjęcia anglojęzycznych studiów w Polsce i zagranicą oraz posiada kompetencje pozwalające na posługiwanie się anglojęzyczną literaturą naukową np. w rakcie prac nad pracą dyplomową. Na pulę fakultetów składają się przedmioty zróżnicowane zarówno pod względem dyscypliny jak i tematycznie, wychodząc w ten sposób naprzeciw zainteresowaniom studentów i studentek. Fakultet anglojęzyczny realizowany jest na trzecim roku, czyli w momencie, w którym student/ka ukończył/a lektoraty z języka i tym samym posługuje się językiem angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_U13	Student/ka potrafi posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	Dostosowana do formy i treści przedmiotu.
KL1_U14	Student/ka potrafi posługiwać się językiem angielskim w kontekście akademickim, aktywnie uczestnicząc w anglojęzycznych kursach oraz czytając anglojęzyczną literaturę przedmiotową.	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kulturoznawstwo zaangażowane		Formy: konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Zaangażowanie kulturowe i społeczne, konwersatorium, 15h.
2. Projekt społeczny, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten wykorzystuje teoretyczne podstawy zdobyte podczas zajęć dotyczących teorii kultury, w tym zwłaszcza teorii emancypacyjnych, krytycznych i antropologii neoliberalizmu. Studentki i studenci najpierw zapoznają się z różnymi formami zaangażowania kulturowego i społecznego, analizując jego konkretne przykłady zarówno lokalne, jak globalne, a następnie pod kierunkiem wykładowcy/cy realizują jeden z projektów społecznych, których pulę do wyboru otrzymują przed początkiem semestru.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W06	Student/ka zna i rozumie wybrane mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia między innymi ze względu na płeć, orientację psychoseksualną, rasę i etniczność, czy status ekonomiczny oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;	Metoda 1 i 2
KL1_W07	Student/ka zna i rozumie znaczenie wartości równości i inkluzywności oraz ich miejsce w porządku demokratycznym;	Metoda 1 i 2
KL1_W12	Student/ka zna i rozumie etyczne uwarunkowania prowadzenia badań wokół kwestii zaangażowania społecznego oraz pracy z osobami wykluczonymi społecznie i jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników tych badań na potrzeby zmiany społeczno-kulturowej.	Metoda 1 i 2
KL1_U06	Student/ka potrafi opracować wstępne rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego w postaci przygotowywanego projektu społecznego.	Metoda 2
KL1_U10	Student/ka potrafi brać udział i zajmować stanowisko w debatach wokół wybranych zagadnień dotyczących zaangażowania społecznego i kulturowego.	Metoda 1
KL1_K02	Student/ka jest gotów/gotowa do uznania roli wiedzy o współczesnych problemach społecznych i ich diagnozy kulturowej w projektowaniu rozwiązań skupionych na równości i inkluzywności oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;	Metoda 1 i 2
KL1_K03	Student/ka jest gotów/gotowa do przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;	Metoda 1 i 2
KL1_K04	Student/ka jest gotów/gotowa do inicjowania działań społecznych wyrównujących dostęp do rozmaitych zasobów - w tym kultury.	Metoda 2

Treści programowe

1. Zaangażowanie kulturowe i społeczne

Opis:

Osoby studiujące zapoznają się z wybranymi formami zaangażowania kulturowego i społecznego, analizując jego konkretne przykłady zarówno lokalne, jak globalne. Do analizy wykorzystają wcześniej przyswojone teorie krytyczne (między innymi feminizmy, postkolonializm, studia nad płciowością i seksualnością, antropologię neoliberalizmu). Wspólnie poddadzą refleksji intersekcję nauki oraz aktywizmu i działań społecznych. Dzięki analizie wybranych przykładów zaangażowania społecznego i kulturowego, przygotowują się do stworzenia własnego projektu społecznego w ramach drugiego kursu przedmiotu.

2. Projekt społeczny

Opis:

Zajęcia mają na celu umożliwić studentkom/om realizację wybranego projektu z zaoferowanej puli projektów do wyboru projektów społecznych. Będzie to okazja do wykorzystania w praktyce wiedzy oraz umiejętności zdobytych w ramach kursu "Zaangażowanie kulturowe i społeczne". Osoby studiujące będą opracowywać wstępne rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego. Kurs ma przygotować osoby studiujące do inicjowania projektów społecznych w przyszłości.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Analiza wybranego case study	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Projekt społeczny	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 36 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 70

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatorium i na warsztatach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność podczas konwersatorium i dwie podczas warsztatów.
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Praktyka badawcza I / Praktyka badawcza II		Formy: praktyki	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty / szósty	Liczba godzin w planie studiów: 150 /150	Liczba punktów ECTS: 6 / 6

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Praktyka badawcza dopełnia cykl przedmiotów, których celem jest wyposażenie studenta i studentki we współczesny warsztat badawczy. W trakcie praktyk studenci i studentki mają okazję doświadczyć immersji w rzeczywiste środowisko badawcze uczestnicząc w projektach naukowych realizowanych przez wybranych pracowników i pracownice Katedry Kulturoznawstwa. Dzięki praktykom student/ka kierunku zdobywa pełen pakiet wiedzy i umiejętności pozwalających mu samodzielnie realizować badania nie tylko do celów naukowych, ale również społecznych czy komercyjnych. Praktyka badawcza może, choć nie musi być w części bądź całości realizowana pod opieką promotora pracy licencjackiej. Taka współpraca jest jednak sugerowana, a jej wynikiem ma być wysoka jakość prac dyplomowych, podpartych badaniami o wysokich akademickich standardach.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla projektu badawczego realizowanego w ramach praktyki badawczej;	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi posłużyć się zaawansowaną wiedzę teoretyczną w trakcie realizacji zadań badawczych w ramach realizacji praktyki badawczej;	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wykonać desk research zgodny ze standardami akademickimi, którego rezultaty zyskują postać aplikowalną w ramach projektu badawczego realizowanego przez mentora;	Metoda 1

KL1_U05	Student/ka potrafi prowadzić samodzielne badania kulturowe bądź społeczne, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem metod i narzędzi właściwych dla projektu badawczego realizowanego w ramach praktyki badawczej;	Metoda 1
KL1_U07	Student/ka potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych z pozostałymi członkami zespołu badawczego;	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotowa do krytycznej oceny posiadanej, zdobywanej wytwarzanej wiedzy oraz jest świadom/a możliwości wykorzystania wyników badań, w których w ramach praktyki badawczej uczestniczy.	Metoda 1

Treści programowe

Opis:

Praktyka badawcza liczy łącznie 300 godzin i trwa dwa semestry. Student/ka może zrealizować całość praktyki badawczej (oba semestry) pod opieką jednego mentora bądź też w każdym z semestrów realizować ją pod opieką innego promotora. W trakcie odbywania praktyki student uzupełnia Raport Realizacji Praktyki Badawczej, w którym opisuje założenia projektu badawczego w którym uczestniczy, odnotowuje wykonanie powierzonych zadań, dokonuje samooceny. Na zakończenie praktyki mentor wypełnia formularz Zaświadczenie i Ocena, w którym zaświadcza o wymiarze godzinowym zrealizowanej praktyki, ocenia osiągnięcie poszczególnych efektów uczenia się, ocenia jakość Raportu Realizacji Praktyki Badawczej i wpisuje ocenę końcową. W przypadku realizacji praktyki badawczej pod opieką jednego mentora, po pierwszym semestrze student/ka raportuje dotychczasowy przebieg praktyki. Student/ka zobowiązany jest do realizacji praktyki badawczej do ostatniego semestru studiów.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Raport realizacji praktyki badawczej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje z praktyki badawczej ocenę. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Seminarium licencjackie I		Formy: seminarium dyplomowe	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 6

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Seminarium licencjackie stanowi zwieńczenie i podsumowanie całego programu studiów. Pogłębia się na nim wiedzę, umiejętności i kompetencje, zdobyte na wcześniejszych zajęciach. W toku pracy nad pracą licencjacką studenci i studentki analizują wybrane zjawisko/a kultury współczesnej z wykorzystaniem poznanych wcześniej teorii naukowych i metod badawczych. Pierwszy semestr seminarium przygotowuje studentów i studentki do zaplanowania i realizacji projektu licencjackiego we współpracy z promotorką/em. Seminarium ma swoją kontynuację w szóstym semestrze.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie specyfikę pola badawczego nauk o kulturze i religii. Wie jakie wyróżniki sprawiają, że praca naukowa przynależy do tej dyscypliny, i w jaki sposób korzystać z dorobku innych dyscyplin, by nie stracić dyscyplinarnej przynależności.	Metoda 1
KL1_W02	Student/ka zna zaawansowaną terminologię właściwą dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna w stopniu zaawansowanym teorię humanistyczne i właściwy im aparat pojęciowy kluczowe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 2

KL1_W04	Student/ka zna i rozumie fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 2
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, notować, selekcjonować i weryfikować informacje w pracy akademickiej – wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy – oraz analizować je w sposób krytyczny i zwięzły.	Metoda 3
KL1_K01	Student/ka jest świadom/a krytycznej oceny posiadanej przez siebie wiedzy w świetle potrzeby napisania pracy akademickiej na wybrany temat. Jest gotów/a do aktualizacji i rozwijania posiadanej wiedzy w temacie pracy licencjackiej.	Metoda 1

Treści programowe

Opis:

Podczas seminarium licencjackiego I studenci dowiedzą się, czym jest praca licencjacka i jakie są standardy prac na specjalności Kultura współczesna. Następnie w porozumieniu z promotorem, studenci dokonują wyboru tematu, formułują cele i pytania badawcze oraz proponują dobór źródeł danych, metodę, technikę i narzędzie badawcze lub sposób analizy materiałów zastanych. Dalszą część seminarium poświęcona jest kwerendzie bibliotecznej oraz pracy nad narzędziem badawczym w badaniu własnym lub strategii analizy przedmiotów badawczych. Seminarium kończy się prezentacją planu pracy licencjackiej.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja założeń i planu pracy podczas seminarium	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Draft rozdziału pracy licencjackiej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 3	Wstępna bibliografia pracy licencjackiej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Seminarium licencjackie II		Formy: seminarium dyplomowe	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 6

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten jest kontynuacją pracy nad projektem licencjackim, rozpoczętej w poprzednim semestrze. Studenci i studentki w porozumieniu z promotorką/em będą realizować własne badania nad wybranym wcześniej zagadnieniem. Wykorzystują przy tym umiejętności pracy akademickiej i pracy z tekstem, zaawansowane umiejętności analizy i interpretacji. Seminarium kończy się złożeniem pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
-------------------------------------	---------------------------------	---------------------------------

KL1_W01	Student/ka zna i rozumie specyfikę pola badawczego nauk o kulturze i religii. Wie jakie wyróżniki sprawiają, że praca naukowa przynależy do tej dyscypliny, i w jaki sposób korzystać z dorobku innych dyscyplin, by nie stracić dyscyplinarnej przynależności.	Metoda 1
KL1_W02	Student/ka zna zaawansowaną terminologię właściwą dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej, a także potrafi się nią prawidłowo posłużyć.	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna w stopniu zaawansowanym teorie humanistyczne i właściwy im aparat pojęciowy kluczowe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej, a także potrafi się nią prawidłowo posłużyć.	Metoda 1
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych;	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, notować, selekcjonować i weryfikować informacje w pracy akademickiej – wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy – oraz analizować je w sposób krytyczny i zwięzły.	Metoda 1
KL1_U03	Student/ka potrafi postawić tezę w obszernej pracy naukowej, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski;	Metoda 1
KL1_U08	Student/ka potrafi tworzyć pracę akademicką na wybrany temat, jaką jest praca licencjacka, pisząc w sposób rzeczowy i zrozumiały i ustrukturyzowany.	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotów/a do krytycznej oceny posiadanej, zdobywanej i wytwarzanej wiedzy.	Metoda 2

Treści programowe

Opis:

Celem seminarium licencjackie II jest wsparcie studentów/ek w pisaniu pracy licencjackiej oraz w przygotowaniach do egzaminu dyplomowego. Pod opieką promotora bądź promotorki, studenci i studentki prowadzą badania własne lub analizę przedmiotów badawczych. Wnioski z analizy przeprowadzonej na potrzeby pracy licencjackiej zostaną zaprezentowane na forum grupy.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Pisemna praca licencjacka	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 41 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 80
Metoda 2	Prezentacja wniosków z pracy podczas seminarium	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Warsztat kreatywny 1 / Warsztat kreatywny 2		Formy: warsztaty	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci / piąty	Liczba godzin w planie studiów: 30 / 30	Liczba punktów ECTS: 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Założeniem warsztatów kreatywnych jest rozbudowanie kompetencji kulturoznawczych zdobytych przez studentów na zajęciach poświęconych kulturze artystycznej o komponent praktyczny, który pozwoli im spojrzeć na twórczość artystyczną nie tylko od strony narzędzi analitycznych i interpretacyjnych, ale również od strony pracy koncepcyjnej i warsztatu. Ambicją prowadzących warsztaty nie jest wykształcenie artystów, ale poszerzenie świadomości odbiorczej o doświadczenie samego twórcy.

Przed każdym rokiem powstaje pula zajęć do wyboru, z której studenci drugiego i trzeciego roku będą wybierać interesujący ich warsztat. Przykładowe warsztaty: kurs twórczego pisania, Warsztaty reżyserskie, Warsztaty scenariuszowe, Warsztaty graficzne, Warsztaty fotograficzne.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, selekcjonować i weryfikować informacje oraz materiały -- wykorzystując do tego różne źródła i sposoby dotarcia do nich -- oraz potrafi je w sposób twórczy przetworzyć;	Metoda 1
KL1_U04	Student/ka potrafi analizować i interpretować praktyki kultury, a także opracowywać koncepcję dzieła, które stanowią artystyczny/krytyczny komentarz;	Metoda 1
KL1_K06	Student/ka jest gotów/a do świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu artystycznym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form.	Metoda 1

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Projekt artystyczny	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Wykład monograficzny I / Wykład monograficzny II / Wykład monograficzny III		Formy: wykład	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi / czwarty / szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30 / 30 /30	Liczba punktów ECTS: 3 / 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Autorski wykład dla studentów kilku kierunków prezentujący w sposób szczegółowy wybrane złożone i aktualne zagadnienia i problemy kultury współczesnej i współczesnego społeczeństwa. Założeniem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z pewnym wycinkiem dogłębnie przestudiowanej rzeczywistości wpisującym się w obszar badawczy wykładowcy bądź wykładowczyni i dotyczącym aktualnych zagadnień kultury i życia publicznego, takich jak np. kryzys migracyjny, pandemia i jej długofalowe skutki, post-wzrostowe modele gospodarcze, populizm i postprawda. Uwagę skierujemy tu na wyłaniające się z aktualnych badań zmiany zachowań czy też przemiany wartości, jak i ich możliwe wyjaśnienia. Studenci mają możliwość dokonania wyboru wykładu z udostępnionej puli.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe i społeczne XX i XXI wieku;	Metoda 1
KL1_W05	Student(ka) szczegółowo rozumie wybrane zjawisko, dylemat lub problem współczesnego świata lub wybrane zjawisko kulturowe, w tym zwłaszcza jego złożoność i zmienność z perspektywy nauk o kulturze i religii, nauk	Metoda 1

	socjologicznych lub nauk o polityce i administracji;	
KL1_W07	Student/ka rozumie sens inicjowania działań na rzecz wspólnotowości i inkluzywności, w tym szczególnie w różnorodnym środowisku społecznym.	Metoda 1

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin pisemny: esej pisany w sali	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.